77STE JAARGANG No. 10390 ZATERDAG 2 APRIL 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. : 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Oppositie vertrekt weer

Motie Leito

Niet méér presentie geld voor de aanwezige leden

Storing

Weinig water

Beroep op burgerij

In verband met de precaire situatie in de watervoorziening van het eilandgebied Curacao wordt de bevolking in het algemeen verzocht het waterverbruik tot een minimum te beperken. Met name de wijken Otrabanda, Punda, Steenrijk en Marie Pompoen dienen het verbruik tot het uiterste terug te brengen. Indien hieraan de hand word gehouden is de mogelijkheid groot dat de bewoners van Santa Maria tussen zeven en acht uur vanavond en de bewoners van de wijken Suffisant, Mahaai, van Engelen, Santa Rosa en Montagne tussen acht en negen uur van water kunnen worden voorzien.

Ten aanzien van Dominguito is de toestand van dien aard, dat het water van half acht tot morgenochend vier uur waarschijnlijk vrijelijk zal kunnen stromen.

Naar het zich laat aanzien zal de situatie maandag aanzienlijk verbeterd zijn. De dienst watervoorziening hoopt morgenmiddag de aangerichte schade voor het grootste deel te hebben verholpen.

Water

Tengevolge van een aanvaring is dezer dagen dus een vrij ernstige storing van de elektriciteitsvoorziening opgetreden. Hoe die storing zich precies heeft afgespeeld en welke nare effekten ze hier en daar heeft opgeleverd is nog niet helemaal duidelijk. Wat wel duidelijk is, is dat de machinerie van de dienst watervoorziening ernstig heeft geleden. Met man en macht wordt aan het herstel gewerkt, zodat de watervoorziening zo spoedig mogelijk weer normaal kan geschieden. Intussen is er een noodtoestand opgetreden.

De omstandigheid dat de dienst watervoorziening via de radio heeft aangedrongen op zuinig verbruik heeft in dien zin 'paniek' veroorzaakt, dat velen een voorraad water zijn gaan inslaan, met het gevolg dat de voorraad, die de dienst Watervoorziening zelf had en waarmee men zo lang hoopte te doen, dat de waterstop voor bepaalde delen van het eiland tot een minimumtijd beperkt kon blijven, binnen de kortste keren was opgebruikt.

Nochtans moet het verzoek tot bezuiniging worden herhaald. De dienst zal trachten het water eerlijk te verdelen. Van de burgerij moet worden gevraagd en mag worden verondersteld, dat ze van een sterk gemeenschapsgevoel zal blijk geven, opdat een ieder zijn druppje krijgt.

Een en ander geldt met name voor de hoger gelegen contreien, waar het normaliter al moeilijk is ze van water te voorzien.

Er is bepaald geen reden — gelet op de capaciteit van de watervoorzieningsdienst — de D.W.V. in deze moeilijke uren onheus te bejegenen. Het is bekend dat dag en nacht en met man en macht aan het herstel van de huidige schade wordt gewerkt.

Er is bepaald wel reden — gelet op klachten over gebrek aan voldoende water, die al maandenlang worden gehoord — de watervoorziening met spoed te verbeteren, er althans met spoed aan te werken.

Hoe warm en hoe moe

Hij puft van de hitte en zij kijkt of haar voeten er nog wel aan zitten; dat is de ommezijde van de medaille wanneer de toeristen in Herenstraat en Breedestraat aan het „shoppen" zijn geweest. Men zou ze zo graag wat rust en verpozing gunnen, maar zo toeristen-minded zijn we hier nog niet. Vandaar ons bijvoegsel „Toerisme in en uit" dat ook vandaag weer een bijdrage bedoelt te leveren aan de opkomst en ontwikkeling van het toerisme in de Nederlandse Antillen.

Spreek ik met de Amigoe

Zondag drie april houdt de studiekring voor moderne muziek een muziekavond ten huize van de heer en mevrouw Van Brakel, Binnenweg 8, om half negen. Inlichtingen over lidmaatschap e.d. bij drs B. de Jong, Erosweg 49, tel. 35324.

—o—O—o

Woensdag 6 april vertoont de filmliga Curaçao in het theater Asiento te Emmastad de Zweedse film „Vrouwengeheimen" van Ingmar Bergman. Een film met Nederlandse onderschriften.

—o—O—o

Vanavond is er feest in club De West met muziek van Estrellas del Caribe. Het feest duurt van negen tot vier. Introductie is toegestaan (per persoon drie gulden) de prijs voor leden bedraagt een gulden vijftig. De dames komen er heerlijk goedkoop af, alleen een glimlach..... maar dan wel een hele lieve!

(Vervolg op pagina 2)

„Rustige eilandsraad"

De Curaçaose eilandsraad heeft de vijf punten tellende agenda gisteravond in drie kwartier afgewerkt. Slechts bij het laatste agendapunt lieten enkele leden hun stem horen. De overige punten passeerden alle snel de hamer. Het voornaamste punt van bespreking vormde de watervoorziening, die de laatste dagen in sommige wijken veel te wensen overlaat.

Toen de gezaghebber het tweede agendapunt ter behandeling naar voren bracht, verlieten de zeven aanwezige oppositieleden de zaal. De coalitie, elf aanwezige leden tellend, zette de vergadering zonder enige onderbreking voort.

Direct na het begin verzocht gezaghebber Gorsira de leden zich stipt te houden aan het reglement van orde, daar dit gedurende de laatste twee vergaderingen niet altijd was geschied.

De ingekomen stukken werden er snel doorgehamerd, met uitzondering van de derde binnengekomen brief aan de minister-president, waarin protest is aangetekend tegen de benoeming van de heer J. Oenes tot havenmeester. Op verzoek van de heer Juancho Evertsz (N.V.P.) is dit stuk voor het inwinnen van advies naar het bestuurscollege doorgezonden.

Nadat de eerste vier punten de hamer waren gepasseerd, stelde de raad de behandeling aan de orde van het vijfde (en laatste) punt van de agenda: de ontwerp-eilandsverordening houdende vaststelling van de koers van uitgifte van leningen tot een bedrag van maximaal ƒ 5.000.000.

De heer B. M. Leito (K.V.P.) las een brief voor van enkele bewoners van het voormalige Amerikanenkamp, die reeds drie dagen van water zijn verstoken.

De heer S. Rozendal (D.P.) sprak er zijn vreugde over uit, dat de heer Leito de kwestie van de watervoorziening had aangeroerd. Niet alleen in deze wijk, maar ook in andere wijken (o.a. Tera Cora, Westpunt) is het voorgekomen, dat de mensen enkele dagen zonder water zitten. Ook de trucks, die van eilandswege kosteloos water distribueren, hebben — aldus de heer Rozendal — vaak verstek laten gaan.

De heer R. Martinez (D.P.) stelde met nadruk, dat de nodige stappen moeten worden genomen om weer tot een normale situatie te geraken.

De gezaghebber, de heer M. Gorsira, de verschillende sprekers beantwoordend, bracht naar voren, dat aan de kwestie van de watervoorziening de nodige aandacht wordt besteed. „Wij doen alles wat wij onder de gegeven omstandigheden kunnen", aldus de gezaghebber, die er nog op wees, dat er goede hoop bestaat, dat het probleem spoedig zal zijn opgelost.

Nadat ook dit punt van de agenda was aangenomen, diende de heer B. M. Leito een motie in, die mede ondertekend was door de leden J. Martina en S. Rozendal. De tekst van deze motie luidde als volgt: Overwegende:

dat de eilandsverordening van de

(Vervolg op pagina 2)

Veiligheidsraad

Resolutie contra Zuid-Afrika

Met negen stemmen voor en twee onthoudingen — Engeland en Frankrijk — heeft de veiligheidsraad gisteravond een resolutie aangenomen, waarin de rassenpolitiek van de zuid-Afrikaanse regering wordt betreurd en zuid-Afrika wordt verzocht de politiek van apartheid op te geven.

De resolutie, ingediend door Ecuador, verzoekt de zuid-Afrikaanse regering haar apartheidspolitiek te laten varen.

De Amerikaanse afgevaardigde Cabot Lodge zei: „De resolutie is een constructieve stap. Zij wil een brug bouwen, geen muur.

Bij monde van Brand Fourie nam zuid-Afrika vrijdag weer aan het debat deel als belanghebbende partij.

Fourie waarschuwde er nogmaals voor dat de raad de verantwoordelijkheid op zich zal moeten nemen voor de eventuele gevolgen van het besluit dat genomen mocht worden. In de resolutie wordt de secretaris-generaal van de V.N. Dag Hammarskjoeld, ook verzocht om in overleg met de Zuidafrikaanse regering maatregelen te treffen, die moeten bijdragen tot handhaving van de principes van het handvest van de V.N. en verslag over een en ander uit te brengen aan de Veiligheidsraad.

— Toch — tevergeefs

Een Engelse televisiefilm, die enkele dagen geleden in Scandinavie vertoond werd en die het werk van Scotland Yard liet zien, gaf een inbrekersbende in Stockholm het juiste recept voor een grote inbraak in het kantoor van de gemeentetram.

De dieven wisten dat de lonen voor het trampersoneel op die dag zouden worden uitbetaald en namen daarom aan, dat de hier voor benodige 3 miljoen kronen in de kluis van de maatschappij gereed lagen. Zij kwamen 's morgens met een vrachtwagen voor het gebouw, verkleed als monteurs, voorzagen de lift in het gebouw van een bordje met het opschrift „buiten dienst wegens herstelwerkzaamheden" en kropen, zonder dat iemand arg waan koesterde in de liftkoker, vanwaar zij met hamer en beitel een gat in de wand van de kluis hakten. 's avonds was het gat zo groot dat zij zonder moeite het kantoor, waar de kluis zich bevond, binnen konden gaan en konden beginnen de kluis open te breken.

Al hun moeite bleek ten slotte vergeefs: wat de dieven namelijk niet wisten was dat de tramdirectie juist deze maand besloten had, de lonen niet meer in contanten maar per post te laten uitbetalen, zodat er nauwelijks een bedrag van enige betekenis in de kluis lag.

Bitter teleurgesteld over hun mislukte inbraak, die zij zo goed hadden voorbereid, namen de dieven de vlucht. De politie heeft ze nog niet te pakken kunnen krijgen.

K.L.M.

Weer een lijn erbij

Met ingang van 27 april zal de KLM Jeddah in Saoedi-Arabië in haar wereldluchtnet opnemen. Eenmaal per week zal de KLM een van haar Amsterdam-Cairo diensten, nl. die welke via Dusseldorf, Wenen, Istanbul en Ankara wordt gevlogen, doortrekken naar Jeddah bij Mekka. Deze dienst, die op dinsdagen uit Amsterdam en op woensdagen uit Jeddah zal vertrekken zal met een Lockheed Electra worden uitgevoerd. De reistijd Amsterdam-Jeddah zal ruim 14 uur bedragen, aldus een mededeling van de KLM.

Amigoe di Curacao

1910

Koninklijk besluit

Bij K.B. is de heer A. J. F. de Veer benoemd tot vice-consul der Nederlanden te La Guayra (Venezuela) buiten bezwaar van 's lands schatkist.

1e. is de kapitein ter zee W. T. de Booy met 7 Maart eervol ontheven van de betrekking van inspecteur van den marine torpedodienst en deze betrekking met ingang dier datum opgedragen aan de kapitein ter zee F. Pinke:

2e. de kapitein ter zee G. P. van Hecking Colenbrander eervol ontheven van het bevel over Hr. Ms. pantserdekschip „Utrecht" in West-Indie met den datum waarop hij het aan zijn opvolger zal overgeven en met dien datum het bevel over genoemden boden opgedragen aan den kapitein ter zee W. T. de Booy.

Noodtoestand nog weer verder uitgebreid

Opnieuw onlusten in Zuid-Afrika

De gouverneur generaal van zuid Afrika, Charles Swart, heeft vrijdagavond een proclamatie getekend voor de mobilisatie van alle territoriale en burgercommando eenheden indien nodig, en de uitbreiding van de noodtoestand voor nog 31 districten. Hij deed zulks na een dag van nieuwe botsingen in verschillende delen van zuid Afrika.

In Durban kwamen drie kleurlingen om toen de politie schoten loste bij een tocht van vele naturellen uit Cato Manor. De politie opende het vuur om een colonne kleurlingen tegen de houden die volgens ooggetuigen bewapend waren met stokken en bijlen en die niet uiteen wilden gaan. Later keerden de kleurlingen naar Cato Manor terug.

In Kjanga bij Kaapstad werd een baby door een geweerschot gedood toen de moeder het kind naar het ziekenhuis bracht. De moeder werd gewond. De auto waarin zij zaten had van militairen opdracht gekregen stil te houden.

De gebieden van Johannesburg en Kaapstad zouden over het algemeen rustig zijn. In Hermanus, ruim honderd km van Kaapstad, gebruikte de politie echter gummistokken en geweerkolven om vele Afrikanen die hun passen wilden inleveren, uiteen te drijven.

In Bloemfontein en Oranjestaat, werden pantserwagens gebruikt om een menigte die de passen verbrandde, te verspreiden.

Naar de plaatsen Kjanga en Langa, die worden afgezet door troepen, mochten voedselvoorraden worden vervoerd om aan het tekort aan levensmiddelen tegemoet te komen.

De regering van zuid-Afrika is niet van plan de passen voor de kleurlingen op te heffen, zo heeft de vice-minister voor Bantoezaken, Metz, verklaard. Hij herinnerde er aan dat de minister van justitie op 29 maart had gezegd dat het stelsel niet zou worden afgeschaft maar zou worden herzien.

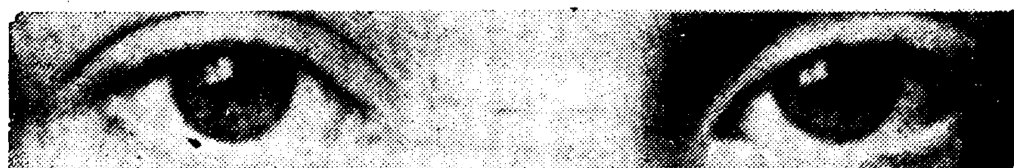
'The Star' in Johannesburg schat de schade voor de economie door de stakingen in de fabrieken reeds tientallen miljoenen guldens (Ned. crt.). Het blad meent dat terugkeer naar de normale toestand slechts bereikt kan worden door een aanzienlijke salarisverhoging voor de kleurlingen.

In de volksraad is het verzoek van de oppositie om het verbod van Afrikaanse congressen op te schorten, verworpen. Het wetsvoorstel wordt maandag in derde lezing behandeld.

Aardbeving

Volgens in Belgrado ontvangen berichten heeft in MacEdonie bij de Albanese grens een aardbeving 2.382 huizen verwoest of ernstig beschadigd. 10.000 mensen werden dakloos.

visie op het wereldgebeuren

Hoe zachtkens glijdt ons bootje

Premier Chroesjtsjef en President De Gaulle hebben vrijdag op het kasteel Rambouillet politieke besprekingen gevoerd. Omtrent het besprokene wordt strikte geheimhouding betracht. Persvertegenwoordigers mochten niet binnen het hek van het nabij Parijs gelegen zomerverblijf van het Franse staatshoofd komen en een vertegenwoordiger van het ministerie van Buitenlandse Zaken te Parijs verklaarde 's avonds op een persconferentie, dat hij niets te melden had.

Uit kringen die in nauw contact met De Gaulle staan werd vernomen dat de besprekingen plaats vonden in een „zeer hartelijke sfeer".

Zij betroffen Duitsland, de ontwapening en de betrekkingen tussen oost en west in het algemeen, welk onderwerpen ook op de komende topconferentie behandeld zullen worden. In het bijzijn van premier Debré en de Russische vice-premier Kosygin deel aan het gesprek. Later ging het gehele gezelschap roeien op de grote vijver van het landgoed. Hierna vervolgden Chroesjtsjef en De Gaulle hun onderhoud tot het diner.

De meeste waarnemers zijn van oordeel, dat de standpunten nog ver uit elkaar liggen.

„Le Monde" wist te melden dat de Russische leider tijdens het onderhoud tesprek zijn leedwezen had uitgesproken over de tweede Franse kernproef, die kort tevoren in de Sahara was genomen. Volgens officiële Franse kringen had men hem echter aan het begin van zijn bezoek aan Frankrijk laten weten, dat wellicht een tweede kernontploffing teweeg zou worden gebracht.

De Russische minister van Buitenlandse Zaken Gromiko voerde vrijdag met zijn ambtgenoot Couve de Murville besprekingen in diens ministerie aan de Quay D'orsay.

Bij zijn tocht door de haven van Marseille is Chroesjtsjef luide toegejuicht door de Franse bootwerkers. Het Russische staatshoofd reageerde even spontaan.

Tweede atoombomexplosie in de Sahara

In de woestijn van Reggone (Sahara) heeft Frankrijk gisteren de tweede atoombom laten ontploffen, die kleiner dan de eerste (in februari) is (6 à 7 kiloton). Franse deskundigen hebben verklaard, dat besmettingsgevaar door radio-actieve neerslag niet aanwezig is.

Diplomatieke kringen in Parijs zeiden dat de ontploffing — die van de grond af geschiedde — met het oog op Chroesjtsjefs bezoek aan Frankrijk, politiek geen effect sorteert, aangezien de Sovjet-Unie Frankrijk reeds als atoommogendheid erkent.

Volgens berichten werken Franse ingenieurs aan „miniatuur-atoombommen" die voor taktische doeleinden zouden kunnen worden gebruikt.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken van Ghana heeft bekendgemaakt, dat de regering „zekere besluiten" heeft genomen naar aanleiding van de tweede Franse kernbomontploffing in de Sahara.

In Tokio wordt verwacht, dat de Japanse regering een officieel protest bij de Franse regering zal indienen.

POLITIE

Een echte ruzie-dag

Op Montague kregen donderdagmorgen twee zusters, van 38 en 30 jaar, ruzie. Nadat ze elkaar allerhande beledigingen hadden toegevoegd, begon de een de ander te bedreigen. Met een ijspiek, nog wel. De politie moest er aan te pas komen, om bemiddeling te verlenen.

Twee families in de Walcherenstraat kregen vrijdagmiddag hooglopende ruzie. Toen zich talloze toeschouwers opstelden bij het toneel van de strijd, en de kans op een „free for all" steeds groter werd, greep de politie in. Drie agenten slaagden er in de rust te herstellen.

De bewoners van een huis op Welgelegen hadden allang de huur opgezegd; ze hadden hun spullen gepakt en waren verdwenen in de richting van een huis, dat hun beter aanstond. De huiseigenares meende dan ook zonder bezwaar haar nieuwe huurders de sleutels te kunnen geven. Wie schetst echter de verbazing van de nieuwe bewoners, toen zich in het bewuste huis tóch nog een gezin bleek te bevinden, dat niet van zins bleek zijn biezen te pakken. Het bleek een familie te zijn, die bij de vorige huurders had ingewoond, en het niet eens was met de verhuizing. De politie bepaalde, dat er een onderzoek was ingesteld, dat de onderhuurders binnen drie dagen moesten zijn verdwenen.

Hooglopende ruzie in een bar op de Rooseveltweg. Een klant had er een fles rum besteld en opgedronken en weigerde toen de rekening te voldoen. Dat beweerde althans de eigenaar van de bar, toen de politie arriveerde. De mannen hadden geen goed woord voor elkaar over; toen bleek, dat het geld in kwestie op een heel ander tafeltje gereed lag, om in ontvangst te worden genomen. Waarschijnlijk vragen de twee zich nu af hoe dat ooit heeft kunnen gebeuren.

Het moet gisteren wel een ruziechtig dagje geweest zijn. Twee echtelieden vlogen elkaar in de haren omdat de vrouw de avond bij vrienden had doorgebracht, wat helemaal niet naar de zin van haar man was geweest. De politie heeft kunnen bemiddelen, zodat het vluchtkoffertje er niet aan te pas behoefde te komen.

Elf aanrijdingen veroorzaakten een schade van 3800 gulden.

Er werden 21 processen-verbaal opgemaakt en 28 assistenties verleend. Op Hato landden 11 vliegtuigen, er vertrokken er 10. Gelande passagiers 153, doorgaande 89 en vertrokken 151.

In de haven liepen 9 vrachtschepen, 5 tankers en 4 zeilschepen binnen: er vertrokken er respectievelijk 8, 9 en 3. Gelande passagiers 10, vertrokken 25 en doorgaande 784.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1)

Gelukkig dat onze zaterdag-bijlage vrijdagsnacht al draait, want mocht dan een foutje insluipen dan kunnen we er altijd in onze gewone krant op terugkomen. In de vijfde kolom van de tweede pagina in het extra bijvoegsel is onderaan in de tekst een raar zinnetje geslopen, dat op het einde van een kort bericht op de zesde kolom thuis hoort. Sorry, misschien heeft één april ons parten gespeeld.

o—O—o

Een notitietje ten overvloede. In ons toeristisch bijvoegsel van deze zaterdag doet pater Brenneker — ook letterlijk — een boekje open over allerhande wetenswaardigheden, die van doen hebben met de cultuur van ons volk. Het eigenlijke boekje zal straks onder de titel „Curaçaoensia" verschijnen.

o—O—o

Degenen, die er de laatste tijd aan gewend zijn zich te goed te doen aan het traditionele gerecht van de maand, zullen ongetwijfeld dit evenement in de maand maart hebben gemist. Door diverse omstandigheden kon dit toen niet doorgaan. Thans echter het prettige bericht, dat u op zondag drie april — dus morgen — wederom uit de J.P.F.-keuken uw gerecht van de maand kunt bestellen. Op het menu staat dan als eerste gerecht „Pom met Rijst" voor drie gulden en twee gulden vijftig. Als tweede gerecht: „Kerrie met Vis" voor een gulden vijf en zeventig en een gulden vijftig (respectievelijk per afzonderlijke portie en in familieverband). De keuken is geopend van twaalf tot zeven uur in de namiddag. U bent, zoals gewoonlijk, van harte welkom. Bijvoorbaat smakelijk eten!

o—O—o

In de filmliga-voorstellingen van woensdag zes en dertien april as. in het theater Asiento in Emmastad, zal de op Curaçao vervaardigde smalfilm „The Blue World" van Arie Jungslager worden vertoond. Deze in kodachrome vervaardigde film werd in de zee rondom Curaçao opgenomen. Arie Jungslager en zijn medewerker Siem Doxen hebben voor deze twintig minuten durende film alles zelf moeten maken, van de onderwaterkast voor de filmcamera tot de geluidsmontage toe. De voorstellingen in de filmliga zijn een unieke gelegenheid om met deze prestatie kennis te maken, daar de film naar Amerika is verkocht en waarschijnlijk niet meer op Curaçao zal worden vertoond.

Nieuwe C.A.O.-voorstellen

Nadat de voorstellen om tot een nieuwe C.A.O. te geraken door de Federatie vergadering op dinsdag 22 maart l.l. waren geaccepteerd, zijn zij op vrijdag 25 maart aan de directie van „Shell Curacao N.V." overhandigd. In het kort volgt hier een overzicht van de belangrijke punten.

1. Een algemene loonsverhoging van 6%.
2. Aan de orde te stellen verkorting van de werkweek zo mogelijk m.i.v. 1 januari 1961 met behoud van het huidige loon.
3. Een Kerstgratificatie ten bedrage van 90 uren loon met een minimum van Fls. 150.—.
4. Een Maatschappij bijdrage van 1% bij de reeds bestaande 3% Verloftoelage.
5. Het verlof voor lokale krachten verhogen tot 6 weken (1 x per 4 jaren).
6. Vacantie verhogen tot 15 dagen.
7. Premie voor arbeid op zondagen, Feestdagen, overuren en verschoven uren met 50% verhogen.
8. Ziekte uitkering bij verpleging in het Sanatorium. De eerste 6 maanden 100% van het loon, de tweede 6 maanden 70% van het loon. Slechts een bijdrage van Fl. 1.— in de kosten van voeding.
9. Cesantia verhogen tot 3%, inclusief de eventuele wachtlopers-premie.
10. Duur van het Contract 1 jaar.

Naast deze hoogtepunten bevat het pakket nog enkele kleine wijzigingen van redaktionele aard, sociale regelingen z.a.: kort verzuim bij het verhuizen, bij het overlijden van de schoonouders en moeder. Tevens om onder bedrijfsongeval ook te verstaan een ongeval aan de werknemer overkomen op weg naar en van het werk.

Ook heeft het Bestuur van de Federatie zich schriftelijk tot de Directie gewend, met het verzoek om los van de C.A.O. onderhandelingen, het amenderen van het pensioenfonds reglement in gunstige zin in discussie te brengen, waardoor een hogere pensioen uitkering zou kunnen ontstaan.

C.O.P. richt verzoek tot de Staten

De partijraad van de C.O.P. heeft aan de Staten van de Nederlandse Antillen een brief doen toekomen, waarin verwondering wordt uitgesproken omtrent het feit, dat het statenlid van de C.O.P., drs. W. de Boer, geen deel uitmaakt van de Statendelegatie die binnenkort naar Nederland vertrekt.

De partijraad van de C.O.P. is de mening toegedaan dat de delegatie een weerspiegeling dient te zijn van de verschillende kiezersgroepen. Verder wordt aangehaald dat door de uitsluiting van de heer de Boer een bevolkingsgroep, die reeds tien jaar in het college is vertegenwoordigd, wordt afgezonderd. Tevens kan de heer de Boer bogen op een groter aantal uitgebrachte stemmen dan menig ander delegatielid.

De partijraad van de C.O.P. verzoekt de Staten tot slot deze missie te willen herstellen.

Burgerlijke Stand

Geboren

30 maart: Nafalda Altagracia — Concepcion — Davelaar;
31 maart: Jorge Antonio — Wout;
31 maart: Luthmila Cornelia — Stamper — La Cruz;
29 maart: Germaine Segunda — Scherptong — Cecilia;
30 maart: Fidel Navaro Jefferson — Echobardo — Goeloe;
30 maart: Tyrone Régulo — Corea — van Frederici;

Ondertrouwd

1 april: Maximiliano Alejandro Sluis en Beatriz Adelaida Andries.
1 april: Henry Johannes Johnson, en Edna Winniefred Louise Peterson.
1 april: Philip Daniel Marttijn, en Duella Wilhelmina Sangster;
1 april: Willem Estela, en Yvonne Margaritha Angela;
1 april: Maximiliano Conrado Janga, en Luisa Leonor Thomasa;
1 april: Cornelio Isbelio Tremus, en
1 april: Mario Antonio Andrea, en Cristina Aquilina Poulina;
Sarah Aurelia Rosa;
1 april: Ramon Portilli, en Carmen Esebana van Langeveld;
1 april: Donald Hilario Sprok, en Irena Angela Hooi;
1 april: Irvin Lloyd King, en Ruby Agatha Blackman;
1 april: Pedro Maduro, en EthelOlimpia Zacharia Boom;

Getrouwd

1 april Raphael Antonio Gravenhorst, en Solange Joubert.

Overleden

25 maart: Corrie Petronillia Stefana Rafaela (echtgenote van José Raimundo Petronillia) in de ouderdom van: 29 jaren.

EILANDSRAAD

(Vervolg van pagina 1)

17e mei 1958 tot wijziging van de eilandsverordening houdende regelen nopens de toekenning van presentiegeld en een vervoersvergoeding aan de leden van de eilandsraad (A.B. 1957 nr 5), zoals gewijzigd, onder meer bepaalt, dat de leden van de eilandsraad, die niet tevens lid zijn van het bestuurscollege, per bijgewoonde vergadering een presentiegeld genieten;

dat derhalve slechts aan die raadsleden presentiegeld dient te worden uitgekeerd, die de vergaderingen van de eilandsraad hebben bijgewoond;

dat het is voorgekomen, dat raadsleden uitdrukkelijk hebben doen weten, dat zij een bepaalde vergadering van de eilandsraad niet of niet langer wensen bij te wonen:

dat de eilandsraad op dinsdag 8 maart 1960 een motie heeft aangenomen, waarbij is besloten de gezaghebber in overweging te geven, aan raadsleden die uitdrukkelijk verklaren, dat zij een bepaalde vergadering van de eilandsraad niet wensen bij te wonen, of althans zich demonstratief aan de beraadslagingen in de vergadering onttrekken, voor die vergadering geen presentiegeld te doen uitkeren;

dat het in verband met genoemd besluit dd. 8 maart 1960 gewenst is de eilandsverordening houdende regelen nopens de toekenning van presentiegeld en een vervoersvergoeding aan de leden van de eilandsraad (A.B. 1957 nr 5) zoals gewijzigd, in die zin te wijzigen, dat raadsleden, die de vergaderingen van de eilandsraad bijwonen NIET MEER PRESENTIEGELD VERKRIJGEN, dan zij gehad zouden hebben ingeval de desbetreffende vergaderingen door alle raadsleden zouden zijn bijgewoond;

besluit:

De gezaghebber in overweging te geven een ontwerp-eilandsverordening bij de eilandsraad in te dienen tot zodanige wijziging van de eilandsverordening, houdende regelen nopens de toekenning van presentiegeld en een vervoersvergoeding aan de leden van de eilandsraad (A.B. 1957 nr 5), zoals gewijzigd, dat de raadsleden, die de vergaderingen van de eilandsraad bijwonen, niet meer presentiegeld verkrijgen dan zij gehad zouden hebben, ingeval de desbetreffende vergaderingen door alle raadsleden zouden zijn bijgewoond en gaat over tot de orde van de dag.

Bij de toelichting van de motie verklaarde de eerste ondertekenaar, de heer Leito, dat het de bedoeling is, dat de ter vergadering aanwezige leden hetzelfde presentiegeld zullen blijven ontvangen. De presentiegelden, die dan niet worden uitgekeerd, blijven in de kas van de overheid.

Nadat de motie was aangenomen, sloot de gezaghebber de vergadering onder, dankzegging voor de prettige samenwerking, die hij van de leden mocht ondervinden.

Schipbreuk

Een Marokkaanse vrachtboot, die van Bulgarije op weg was naar Casablanca, heeft in de Zwarte zee schipbreuk geleden, waarbij de dertien opvarenden om het leven kwamen.

Arabische Liga

De Arabische Liga heeft in Cairo een nieuw hoofdkwartier — een gebouw van negen verdiepingen in een U-vorm aan de oever van de Nijl — in gebruik genomen. De Liga bestaat precies vijftien jaar.

Spreek ik met ...?

Een 75-tal jonge radio-amateurs heeft in Haifa een eigen "collectief station" opgericht, het eerste van zijn soort in het land, als oefencentrum en rendez-vous voor amateurs die via de ether kennis met elkaar gemaakt hebben. ij

Watervoorziening

Vragen van drs. Leito

De heer B. M. Leito, fractieleider van de K.V.P. in de Curaçaose eilandsraad, stelde tijdens de gisteravond gehouden vergadering — onder verwijzing naar artikel 24 van het reglement van orde — de volgende vragen:

1. Kan het bestuurscollege (de gezaghebber) meedelen hoe het mogelijk is, dat, alhoewel de waterproduktie sterk is uitgebreid, hedenavond via de radio werd bekend gemaakt, dat een groot deel van Curaçao gedurende enkele dagen niet van water kan worden voorzien?
2. Kan het bestuurscollege (de gezaghebber) meedelen waarom vanwege de dienstwatervoorziening de indruk is gewekt, alsof het geen gevolg geven aan de oproep om zuinig te zijn bij het gebruik van leidingwater, de oorzaak is van het watertekort.
3. Kan het bestuurscollege (de gezaghebber) meedelen waarom vanwege de dienst watervoorziening niet meer is gedaan om de bevolking van de bijzondere toestand op de hoogte te brengen, althans waarom bijvoorbeeld niet op een doeltreffende wijze van de alhier verschijnende dagbladen gebruik is gemaakt?
4. Kan het bestuurscollege (de gezaghebber) meedelen of het waar is, dat de nieuwe waterfabriek stil ligt?
5. Kan het bestuurscollege (de gezaghebber) uitvoerige inlichtingen geven ten aanzien van de werkelijke oorzaak van het huidige watertekort?

voor vandaag en morgen

Bioscopen

DIT WEEK-END

Cinelandia, Roxy, West-End, zie advertentie elders in dit dagblad.

CARIBE
„Don't give up the ship"
8.00 uur: „The journey".
Zon. 6.00 uur: „Fithing devil dogs"
8.00 uur: „Oregon trail".

ROYAL
„Les bijoutiers du claire du lune"
6.30 uur: „Flying leather necks"
8.00 uur: „Thunder in the sun".

Theater Suffisant 8.00 uur
„The Hangman"
in het engels met spaanse tekst.

ALLERLEI

Zon. voorstelling op Boca S. Michiel.

MAANDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00
„No soy monedita de oro"
geheel in het spaans.

Roxy 7.00 en 9.00 uur
„Bien joue mesdams"
(Jacht op ontvoerde vrouwen)
in het frans met hollandse tekst.

West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Face of the cat"

Caribe 8.00 uur:
„Hell ship nutuny"

Royal 8.00 uur:
„When hell broke loose"
Theater Suffisant 8.00 uur:
„Revolt in the big house"
in het engels met spaanse tekst.
Cine Truck
Voorstelling op West-punt.

WACHT-DIENST GASOLINE STATIONS
Staa — Jansen
Cerito — Galmeyer
De Ruyterkade — Cratz
Gasparito — G. G. de Castro
Stoppelweg — Isa
Pater Euwensweg — Ellis & Dania

GENEESKUNDIGE DIENST
In het Stadsdistrikt: Dr. J. E. Loe, Plantersrust 7, Tel. No. 23243.
In het 2de distrikt: Dr. A. W. Devid, Caracasbaaiweg 56, Tel. No. 35730.
In het 3de distrikt: Dr. J. M. Chocolaad, Soto, 3de distrikt, Tel. No. 24200.

VERENIGDE PROTESTANTSE GEMEENTE
Kerkdiensten zondag, 3 april
Emmakerk: 09.30: Ds. Ter Schegget
19.30: Ds. Mietes
Fortkerk: 09.00: Ds. Mietes (Doopdienst)
19.00: Ds. Stoof (Bevestiging nieuwe lidmaten)
Suffisant: 08.30: Ds. Meerburg
In Emmakerk en Fortkerk crèche tijdens de ochtenddienst.

GEREFORMEERDE KERK TE MUNDO NOBO
Lanfferstraat 14 — Zondag, 3 april:
09.30 uur: Ds. F. D. Kraan en 19.00
Crèche tijdens de morgendienst, naast het Jeugdgebouw.
Zat. 18.20 Aankomst van de heer Semmelink directeur van de K.L.M.

MARINE KAZERNE
Zat. 20.30 uur: Toneelavond, uitgevoerd wordt het blijspel „Miranda".

BASEBALL
Zon. 10.00 uur: Stta. Rosa Ind. B Tuborg.

VOETBAL
Zon. 10.00 uur: Union Fleur de Marie Jr. en Jong Colombia Jr. Scherpenheuvel Jr. en St. Joris Jr. (Scherpenheuvel).
16.00 uur: Vesta 1 — Holland 1 (Stadion)
Reserve A-klasse 16.00 uur:
C. Dominguito 2 — Subt 2 (Scherp.)
Sithoc 2 — Vesta 2 (Vesta terrein)
Scherpenheuvel 2 — J. Colombia 2 (Stadion).
Zon. 14.00 — 19.00 Kinderfair op Santa Maria in het Mgr. Verriet instituut.

BOTICA'S
Punda, Botica Caribe, de Ruyterkade 43 a telefoon 12777.
Otrabanda, Botica Coromoto Breedestraat 121 a (O.) telefoon 23242.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN SHELL CURACAO N.V. TELEGRAM AFDELING

Kantoor open 2/4—07.00—18.30	Tel.	2307
J. N. F. Jung 2/4—18.30—4/4—07.00	"	3353
b.g.g.	"	2400

AFDELING PERSONEEL
Zaterd. 2 april 12.00 u. t/m zaterd., 9 april 7.30 u.

A. H. Beeker	"	0-13029
Grebbelinieweg No. 36....		
b.g.g.	"	2400

MATERIALEN DIENST
Zat., 2 april en zond., 3 april

W. Batelaan	"	4350
b.g.g.	"	2400

C.S.M. REDERIJ/SCHEEPS-AGENTSCHAPPEN

Zaterdag, 2 april		
W. Punt	"	2580
Zondag, 3 april		
G. H. van Leeuwen	"	2054
b.g.g	"	2400

MEDISCHE DIENST
Zaterd., 2 april 12.30 u. t/m Maand. 4 april 07.00 uur.

Dr. Blok	"	4229
b.g.g.	"	2409/2289

BIOSCOOPPROGRAMMA THEATER ASIENTO
Zaterdag, 2 april
„Blue Jeans"
Zondag, 3 april
„Zo begint het leven"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Na de bloedige schietpartijen in Zuid-Afrika demonstreren vele engelse groeperingen tegen de rassendiscreminatie in deze vroegere kolonie. Een besmeurde foto van het bloedbad in Sharpville was volgens de politieinspecteur niet het middel om mee te demonstreren. Met een snelle duik rukte hij deze aanklacht uit de handen van de rustig demonstrerende engelsman.

Ruimterecht

Rechtsgeleerden uit Amerika, Engeland, Frankrijk, west-Duitsland en zuid-Slavie hebben in Parijs een internationaal instituut voor ruimterecht opgericht dat een wettelijk stelsel zal uitwerken voor het ruimtetijdperk. Deze juristen vormen een bijzondere commissie van de internationale asttronautische federatie, die latetr in dit jaar te Stockholm congresseert.

„Onnodig geweld"

De B.B.C. is een veldtocht tegen onnodig geweld op het televisiescherm begonnen. krachtens de nieuwe code mogen lichamelijke wreedheden niet meer in T.V.-films voorkomen. Voor kinderprogramma's zijn ook sterk emotionele scenes taboe verklaard.

Kerncentrale

Het Franse commissariaat voor atoomenergie zal samen met de „Electricite de France" een kerncentrale bouwen in het departement Finisterre. De centrale, met een vermogen van 80.000 kilowatt, zal worden uitgerust met een reactor voor natuurlijk uranium, met zwaar als moderator en gaskoeling.

Ongeluk

Bij Camden, in de Amerikaanse staat Alabama, is een autobus met schoolkinderen door een goederentrein gegrepen, waardoor zes kinderen het leven verloren en veertien werden gewond.

Huis ingestort

Tengevolge van het instorten van een huis in het centrum van Genua zijn vier mensen om het leven gekomen en twee zwaar gewond.

Economie heeft zich in 1959 krachtig hersteld

Zaken ter beurze geven reden tot ongerustheid

Bij de bespreking van de algemene economische toestand in haar verslag over 1959 merkt de direktie van de Zuidhollandse Bank op dat de nationale economie zich in 1959 gekenmerkt heeft door een krachtig herstel in de meeste sectoren van het bedrijfsleven en door een gezonde expansie, die zonder grote spanningen tot stand kwam. Volgens deze direktie zal een belangrijke uitbreiding der investeringen om tal van redenen niet achterwege kunnen blijven. De kwantitatief sterk groeiende en kwalitatief steeds hogere eisen stellende volksgemeenschap kan zonder blijvende uitbouw van het produktie-apparaat niet gedijen. In 1960 zal de relatieve achterstand in de investeringen van de jaren 1958 en 1959 moeten worden ingehaald. Een toeneming van de investeringen met 12 tot 14 pct zal hoge eisen stellen aan de kapitaalmarkt, temeer daar een vrijgeviger dividend politiek de voorziening door middel van interne reservering afremt. In verband hiermede is een daling van de rente niet waarschijnlijk te achten.

Een krachtige economische politiek en een snel beslissend, doch soepel monetair beleid, zullen volgens deze direktie zorg moeten dragen dat in de komende jaren enerzijds aan een gezonde expansie geen belemmeringen in de weg worden gelegd en een redelijke welvaartsspreiding plaats vindt en anderzijds excessen tijdig worden voorkomen. Stimuleren en afremmen zullen beide van tijd tot tijd hier en daar nodig zijn. Van overheidswege zal er voor gewaakt moeten worden dat de politiek niet in de eerste plaats beheerst wordt door de gang van zaken in de grote kapitaalintensieve bedrijven, maar in het bijzonder aandacht wordt geschonken aan wat zich in het gemiddelde bedrijfsleven afspeelt. De traagheid bij het terugbrengen van het voor Nederland exhorbitant hoge belastingniveau moge enige grond vinden in de vrees voor inflatoire gevolgen in een tijd, waarin de jongste loonontwikkeling reeds tot grote voorzichtigheid maant, deze terugbrenging zelf is volgens de direktie iets volstrekt noodzakelijks.

In tegenstelling met de vrij evenwichtige ontwikkeling van het bedrijfsleven in 1959 was de gang van zaken ter beurze van dien aard dat deze reden tot ernstige ongerustheid moest geven. Het koerspeil werd opgedreven tot een hoogte die niet meer past bij de normale verhoudingen, welke op de langere duur het koersniveau natuurlijkerwijze moeten beheersen.

De eerste maanden van 1960 gaven een koerscorrectie van bescheiden aard te zien. De vooralsnog gunstige ontwikkeling der economie en het besef, dat ook bij afneming van de inflatoire tendenties het bedrijfsleven zich krachtig zal blijven ontwikkelen, zal de markt op lager niveau steun geven. Meer dan voorheen zal, aldus deze direktie, bij aankopen selectief te werk moeten worden gegaan en aan de rendementsmogelijkheden grotere aandacht moeten worden besteed. Een algemene déroute lijkt haar vooralsnog niet waarschijnlijk.

Voortgezet gesprek over logistiek

De ministerie van defensie der vijftien NAVO-landen hebben hun besprekingen voortgezet over integratie der Europese logistiek, in verband met de dringende behoefte van west-Duitsland aan oefenterreinen en opslagplaatsen voor voorraden buiten zijn grenzen.

De west-Duitse minister van landsverdediging Strauss heeft een ontwerp ingediend, dat voorziet in een oplossing van de Duitse problemen in NAVO-verband. Men verwacht dat de ministers de instelling een lichaam zullen aanbevelen, dat tot opdracht zal krijgen het vraagstuk der Europese logistiek met spoed te behandelen.

De zeerecht-conferentie te GENEVE

Op de zeerechtconferentie te Geneve hebben de vertegenwoordigers van west-Duitsland, Portugal en Brazilië hun steun betuigd aan het Amerikaanse voorstel om de breedte van de territoriale wateren op zes mijl te stellen en daarnaast een even brede zone vast te stellen, waarin alleen gevist mag worden door de betrokken kuststaat en die landen welke in de vijf jaar voorafgaande aan 1 januari 1958 daar ook de visserij hebben beoefend.

Ook de Japanse afgevaardigde gaf blijk voor het Amerikaanse standpunt te voelen.

Engeland, Italie, Nederland en Griekenland hadden tevoren de Amerikaanse opvatting gesteund.

Zuid-Slavië en Polen spraken zich uit voor het door de Sovjet-Unie verdedigde standpunt, dat elk land vrij is de breedte van zijn territoriale wateren vast te stellen met een maximum van twaalf mijl. Zij namen stelling tegen de erkenning van „historische visserijrechten" door andere landen dan de betrokkenen kuststaat.

Dam in de Euphraat

Volgens de Caïrose pers heeft een woordvoerder van het bureau van de V.A.R., voor grote werken meegedeeld, dat binnen drie jaar de Sovjet-Unie een dam in de Eufraat gebouwd zal hebben. De definitieve plannen zouden begin volgend jaar gereed zijn. De dam zal naar schatting 300 miljoen Syrische ponden kosten.

Kinderfeest in Verriet-instituut

Wie zijn kinderen een vrolijke en plezierige zondagmiddag wil verschaffen, doet er goed aan — in dubbele zin — ze a.s. zondag — 3 april — tussen twee en zeven mee te nemen naar het Mgr. Verriet-instituut (zijweg F.D. Rooseveltweg), waar voor de zevende maal een feria wordt gehouden. De opbrengst komt ook nu weer ten goede aan het gebrekkige kind. Wie van alle attracties wil genieten, kan er wel de hele middag voor uittrekken. Er is een grabbelton — met mooie prijzen —, de kinderen kunnen vissen, touwtrekken, ringen gooien en aan allerlei andere wedstrijden meedoen. 'Altijd prijs', zo heeft men ons van bevoegde zijde verzekerd, zodat de kinderen na een genoeglijke middag nog met aardige cadeautjes naar huis kunnen gaan ook. Gedurende de hele middag worden er afwisselend poppenkast — en goochelvoorstellingen gegeven. Het wordt door de leiding van dit kinderfeest bijzonder op prijs gesteld wanneer de kinderen onder geleide komen, en wanneer op deze warmaanbevolen liefdadigheidsmiddag de kwartjes rollen mogen. Kinderen die, — zoals altijd buiten hun schuld — veel moeten missen, worden er gelukkig mee gemaakt.

Kwestie Cyprus

In Griekse kringen te Nicosia vreest men, dat de onderhandelingen tussen Engeland en Cyprus, die momenteel gaande zijn over het vraagstuk van de Britse bases op het eiland, zullen worden afgebroken. Volgens sommige waarnemers zou Makarios niet bereid zijn verder met de Engelsen te praten.

Makarios zal aanstaande vrijdag ter gelegenheid van de herdenking van de stichting van de EOKA in 1955 een redevoering houden, die van belang zou kunnen blijken te zijn.

Amsterdam

Afrikaanse ambassade beklad

Hoewel het gebouw reeds enige dagen onder toezicht stond van de politie, zijn onbekenden er in geslaagd de zuid-Afrikaanse ambassade in Den Haag te bekladden. Naast de voordeur stond met grote letters het woord „moordenaars" geschreven, terwijl de rest van de muur besmeurd was.

In Amsterdam hebben vele honderden mannen en vrouwen een stille protestbetoging gehouden tegen de „negervervolging in zuid-Afrika" Op borden voerden zij leuzen als „een ras — een mens", „stop de negervervolging in zuid-Afrika", „denk aan de doden in Sharpeville" „negervervolging is goddeloos" met zich mee.

Onderweg werden strooibiljetten verspreid met de uitnodiging: „Sluit u aan. In de gehele wereld wordt tegen dit bloedbad gedemonstreerd".

Dreigende toon van „Rode Vlag"

Het theoritisch orgaan van de Chinese Communistische Partij, heeft een artikel gepubliceerd dat door alle Chinese kranten is overgenomen en dat neerkomt op een heftige afwijzing van het beginsel van „vreedzaam naast elkaar bestaan".

„De vermindering van de internationale spanning is slechts „schijn". Aldus het Chinese tijdschrift. „Het zou voor ons een ernstige fout zijn de gewijzigde taktiek van het imperialisme te ververwarren met een wijziging van het karakter van het imperialisme".

„Rode Vlag" bewaagt niet van de onderhandelingen over ontwapening noch over de vreedzame uitspraken van Chroesjtsjef. Niettemin schijnt het artikel, dat ter gelegenheid van de geboortedag van Lenin verscheen, een waarschuwing te zijn aan het adres van de Russische leiders om zich de theorie van Mao Tsje Toeng te herinneren omtrent de voor het socialisme gunstige gevolgen van een eventuele oorlog.

„Wij zijn vastbesloten aanhangers van de vrede" — zo besluit het artikel in „Rode Vlag". „Maar indien de imperialisten met alle macht een nieuwe oorlog willen ontketenen, zullen wij niet terugdeinzen. De eerste wereldoorlog gaf de stoot tot het ontstaan van de Sovjet-Unie; de tweede tot een socialistisch kamp met een bevolking van 900 miljoen inwoners.

Neus terug

De neuskegel met registratie-instrumenten van de Titan-raket die deze week van Kaap Canaveral in Florida werd afgevuurd en een afstand van achtduizend km aflegde, is bij het eiland Ascension in de Atlantische Oceaan teruggevonden.

UITSLAG HEINEKEN'S PRIJSVRAAG

In het kantoor van de Fa. Mensing & Co., agenten van de Heineken's Bierbrouwerij, werd gisteren door de Heer S. Verhoeven van de Beurs- en Nieuwsberichten de trekking verricht van de eerste ronde van de grote HEINEKEN'S PRIJSVRAAG.

De hoofdprijs t.b.v. fl. 500.— viel op No. 8940. De tweede en derde prijs vielen resp. op de Nos. 927 en 8602. Een tiental troostprijzen, in de vorm van een carton HEERLIJK HELDER HEINEKEN vielen op de Nos. 418 — 608 — 958 — 5508 — 7085 — 7284 — 7434 — 7980 — 8728 — 9323.

De prijswinnaars worden verzocht op Maandagmiddag om 5 uur hun prijzen in ontvangst te komen nemen ten kantore van bovengenoemde firma, Breedestraat 22 P.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

ZATERDAG:

15.15 Een kwartiertje muziek uit Centraal-Amerika
16.30 Hora Infantil
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken"
19.00 Uitzending onder auspiciën van het Wit-Gele Kruis
19.45 De lichte toets met muziek uit alle landen
21.00 Wil Epker aan de Curom-vleugel
21.15 Philips Populaire Platen
21.30 Directe uitzending vanuit Hotel Curaçao Intercontinental
22.00 Zaterdagavond-dansparade

ZONDAG

9.02 Marsmuziek, waarna uitzending van de voetbalwedstrijd Nederland — Bulgarije
11.15 Muziek uit Bulgarije
11.30 Katholieke morgenwijding
12.40 „Christus tot de volkeren gebracht"
13.00 Nieuwsberichten
17.02 Uitzending in samenwerking met het Portugese consulaat: „A Voz de Portugal"
17.30 Voor de jarigen van vandaag
17.45 Voor de Protestantse jongeren
18.00 Noticia na Papiamento
18.10 Hoorspel in het Surinaams
18.45 En nu.... vertelt Tante Aukje haar verhaaltje
19.00 Max Tak: „Hier is New York"
19.15 Raul Rosales aan de vleugel
19.30 Curom's boekenprogramma onder redactie van dr Hans Hermans
19.45 Bioscooporgelmuziek
20.00 Veelbeluisterde melodieën
20.30 Avondserenade
20.45 Openbaar Kunstbezit: prof. dr J. G. van Gelder bespreekt een tekening van P. P. Rubens
21.00 „Flitsen uit ons jubileum", een programma van de Nederlandse Christelijke Radio Vereniging, dat de Curom ontving als tegenprestatie wegens de aanbieding van een jubileum-uitzending
22.00 „Zoeklicht op Nederland", het wekelijks transcriptieprogramma van Radio Nederland Wereldomroep in Hilversum
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

MAANDAG

7.00 Nieuwsberichten
7.10 Gevarieerd ochtendprogramma
8.00 Herhaling van het nieuws
8.15 Het orkest van Svend Asmussen
9.45 De Ray Charles Singers
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: de negende („Grote") symphonie van Schubert, uitgeoerd door het Concertgebouw Orkest o.l.v. Josef Krips
11.15 Operaklanken
11.30 „Nos receta semanal", presentá pa firma Van Wilpen
11.55 Noticia na Papiamento
12.03 Lunchmuziek door het orkest van Werner Müller
12.30 Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst
13.00 Variedad Musical
13.30 The Philips Music Box
14.00 Enkele bekende ouvertures
15.15 Muziek uit Italië

RADIO KELKBOOM

ZATERDAG

18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica hulandez
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.30 Hermanas. Padilla
20.45 Programa di Taoro
21.00 Musica Bailable

ZONDAG

9.00 Transmicion di Misa
10.00 Strauss Walses
10.15 Vistas of Israel
10.30 Winkel Handel Mij
11.30 Musica varia
11.30 Bebo Valdez
11.45 Celia Cruz con la Sonora Matancera
12.00 Lunchmuziek
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Radio Nederland Wereld Omroep
17.00 Musica varia
17.30 Lucho Gatica
17.45 Bienvenido Granda
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Centro Apostocio Arubano
19.00 Programa di Lago
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Programa di Spritzer & Fuhrmann
20.15 Norte Americana
20.30 Programa di Elmar
21.00 C.C.A.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

ZATERDAG:

18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Nederland zingt
19.05 De week in Nederland
19.20 Intercontinental finale van het Eurovisie Songfestival te Londen
20.05 Caraibisch panorama
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursoverzicht
20.45 Ter overdenking, door Pater J. B. v. Croonenburg

ZONDAG

16.30 Internationaal „Happy Station" programma
18.32 Internationaal en Nederlands
18.45 Reportage van de wedstrijd — Nederland Bulgarije (door Dick van Rijn)
20.30 R.-K. uitzending
20.45 Nieuws in het kort

RADIO CARACAS TELEVISION

ZATERDAG:

17.15 Cortos cinematograficos
18.15 Venezuela mira su futuro
18.30 Ivanhoe
19.00 Teatro Pond's
19.30 Desafiando el peligro
20.00 El observador Creole
20.15 Vida y destino
20.30 Rin-Tin-Tin
21.00 Impacto
21.30 Tema con variaciones
22.00 Grandes peleas de los Estados Unidos
22.30 Cineprograme

ZONDAG

8.30 Lo de hoy
10.00 Matinal en su casa
12.00 Cortos cinematograficos
13.30 Careras de caballos
17.50 El comandante meteoro
18.20 Wyatt Earp
18.50 Cuentos de hadas
20.00 El observador Creole
20.15 La ley del revolver
20.45 Perry Mason
21.45 Camioneros
22.15 Cineprograma

MAANDAG:

8.30 Peliculas
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinematograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de colocaciones T.V.
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Peliculas

Liever particulier

Generaal Albert Buchalet, hoofd van de afdeling militaire toepassingen van de Franse commissie voor kernenergie, heeft besloten zich uit het leger terug te trekken. Hij was een van de vaders van de eerste Franse kernbomproef in de Sahara op 3 februari. Hij zou een betrekking aanvaarden in het particuliere bedrijfsleven.

Naar de top

Vier Franse bergbeklimmers zijn er in geslaagd de 3.563 meter hoge berg Olan bij Grenoble te bestijgen.

– DE ROTS –

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9 00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9 00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.....	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.....	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.....	
Soto	5.00 en 8.00.....	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	
Brievengat	6.00 en 8.00.....	Tevens avondmis om 18.00
Buena Vista	5.00, en 8.00.....	Tevens avondmis om 19.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag:

Pietermaai om 8 en 9 uur
Sta Ana om 9 uur
Groot-Kwartier om 7.15 en 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
Jan Doret om 8.30 uur

2de en 4de zondag van iedere maand op Sta. Familia om 9 uur.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi· 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Brievengat: 6.30
Buena Vista: 6.15.

ARUBA:

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.
Playa: iedere zondag onder de Hoogmis om 8.30.

a.s. WOENSDAG, VASTENDAG. Slechts één volle maaltijd geoorloofd voor allen, die 21 jaar oud zijn en nog geen zestig jaar zijn. Echter is het geoorloofd bij die volle maaltijd vlees te gebruiken.

a.s. VRIJDAG, VASTEN- en ONTHOUDINGSDAG. Voor allen, die 7 jaar en ouder zijn, is het verboden vlees te eten. Voor hen, die 21 jaar oud zijn en nog geen zestig jaar zijn, is het tevens verboden meer dan een volle maaltijd te gebruiken.

Morgen, zondag, Passie-zondag.

Gedoopt in de kerk op Groot-Kwartier op 27 maart: Marcel August; zoon van: Richard Dennert en Martina Maria Willemse.

Gedoopt in de kerk op Groot-Kwartier op 30 maart: Synthia Maria; dochter van: Hedrikus Eduard Coolmans en Lucia Maria Theresia Loff.

Eric de Noorman — De Ontembare

140. — Het onheilspellende gekraak van de weergang brengt Eric met een ruk tot de werkelijkheid terug. De Skalde! Ergens in de gewelven van deze gedoemde burcht moet zich nog de skalde bevinden. Dood of levend...... Met grote sprongen keert hij terug. Op het moment, dat hij de rokende burcht wil binnen gaan, ontwaart hij een gestalte, die behoedzaam door een klein luik naar buiten is gekomen, en op het punt staat de trap naar het binnenplein te betreden...... het is niemand ander dan Regin!!!! De schurk slaakt een rauwe kreet van schrik als hij de Noorman met flikkerende ogen op zich toe ziet springen...... Erics ijzeren knuist schiet uit en grijpt de lafaard, vóór deze gelegenheid krijgt in de dikke rook te verdwijnen. „Ge-ge-genade......" stottert Regin, „ik heb geen kwaad gedaan......" „Waar is de skalde?" snauwt Eric, terwijl hij de sidderende Bohuslaner dooreen schudt. „Zeg me waar de skalde is, if ik klief je de schedel!" „B-b-b-beneden, in de fol- in de gewelven", waumelt Regin, „hij......" „Breng me er heen!" gromt Eric. „Snel!" „Dat kan niet", kermt de Bohuslaner verblekend, „ge verbrandt levend. „Ik kan het niet doen...... genade...... Doodt mij maar......" Hij zwijgt verschrikt als Eric een veelzeggend gebaar met zijn zwaard maakt. „Goed, goed......" brengt hij er haperend uit, „ge wilt het zo...... Mogen de goden ons genadig zijn......"

En de jammerende Regin voor zich uitdrijvend, dringt Eric de Noorman vastberaden de verstikkende walm binnen......

New Yorkse Beurs

New Rork — Aan de dalende beweging op de New Yorkse effectenbeurs kwam gistermorgen een einde doch het herstel was meer van technische aard, daar stimulerend nieuws uit het bedrijfsleven ontbrak. In de namiddag schommelde de markt onregelmatig waarbij merendeels fractionele koersverschillen naar beide zijden vielen te constateren. De markt sloot onregelmatig. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1189, waarvan hoger 461, lager 451 en onveranderd 277.

De aandelenomzet bedroeg 2.260.000, de obligatieomzet dollar 230.000.

De koersen waren 1/4 als volgt:

American Tel and Tel 88 5/8
Anaconda Copper 50
Bethlehem Steel 46
Dupont de Nemours 222 1/4
General Electric 92 1/4
General Motors 45 1/8
International Tel and Tel 38 1/2
Royal Dutch 41 1/2
Shell Oil 35 1/8
Standera Oil of New Jersey 44 1/8
US Steel 80 1/4
Canadian Pacifc 25
International Nickel 104 3/4
Royal Dutch American Shares 8 3/8 bied
KLM 28 1/4 bied
Aluminium Company 89
Ford Motor 69 7/8
DOW Jones 615.98

BEKENDMAKING

Luchtvaartdienst N.A.

Aanvangende 9 mei 1960 zal op Curacao en Aruba gelegenheid worden gegeven tot het afleggen van examen ter verkrijging van de bevoegdheid als:

a. **Verkeersvlieger 1e, 2e en 3e klasse;**
b. **Sportvlieger;**
c. **Navigator aan boord van luchtvaartuigen;**
d. **Telefonist aan boord van luchtvaartuigen (beperkt en onbeperkt certificaat);**
e. **Boordwerktuigkundige;**
f. **Grondwerktuigkundige;**
g. **Vluchtadviseur;**
h. **Luchtverkeersleider (Zône- Areabevoegdheid);**

Tevens zal gelegenheid worden gegeven tot het afleggen van examen ter verkrijging van de bevoegdverklaringen:

a. **Blindvliegen;**
b. **Vliegonderricht;**

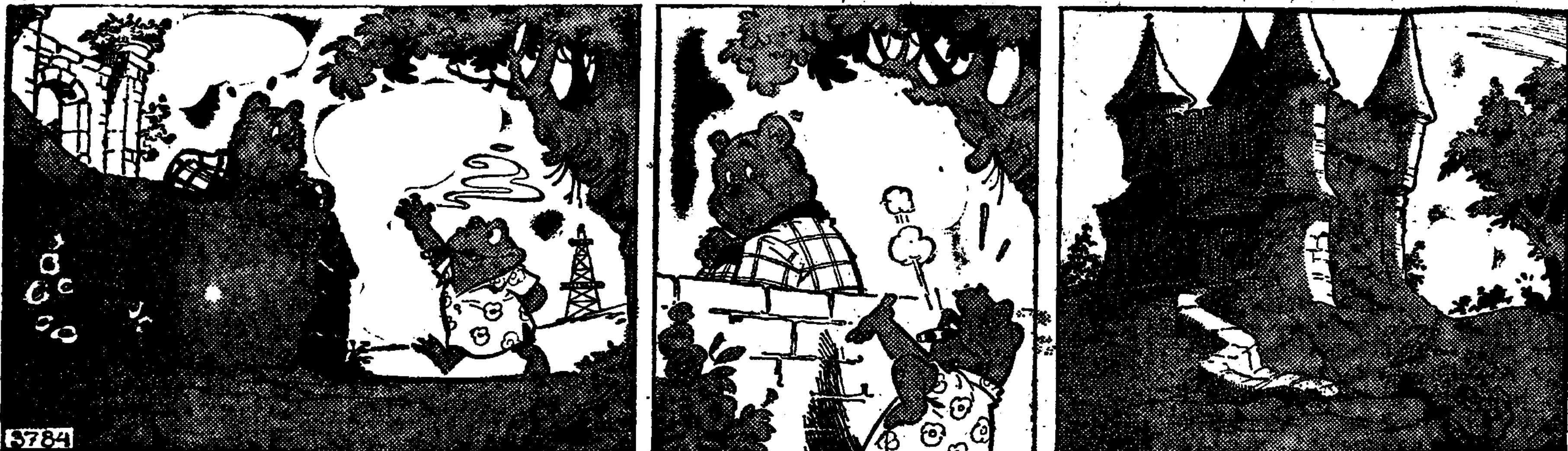
De thans van kracht zijnde uitgewerkte exameneisen met betrekking tot de onderscheidenlijke examens, zoals hierboven gespecificeerd zijn voor belangstellenden kosteloos verkrijgbaar ten kantore van ondergetekende. Formulieren voor schriftelijke aanmelding, verkrijgbaar op kamer 207, Stationsgebouw van de Dr. A. Plesman Luchthaven, moeten tezamen met het bewijs van storting (MTO) der verschuldigde examengelden, uiterlijk op Zaterdag 16 april 1960, ten kantore van ondergetekende worden ingediend.

Aanmeldingen, welke na deze datum binnenkomen, worden niet meer in behandeling genomen.

T. C. van der KOLK
Hoofd Luchtvaartdienst N.A.

Curacao, 21 maart 1960.

Heer Bommel en de Windhandel

3784. — Heer Bommel staarde lang naar het bankbiljet van tien florijnen, dat hij voor zijn luchtballon had gekregen. Daarna borg hij het zuchtend in zijn portefeuille op en ging over zijn tuinmuurtje hangen om naar de ochtendstond te kijken.

Geruime tijd sloeg hij het opkomen van de zon bekommerd gade — en het was reeds vijf minuten voor negen toen zijn aandacht werd afgeleid door het passeren van de heer Beurskraker.

„Morgen, buurman!" riep deze vrolijk. „Hoe gaan de zaken?"

„Oh...... eh...... goed", zei heer Ollie lusteloos.

„Mooi, dat mag ik horen", hernam de ander. „Nu, bij mij ook, hoor! Ik heb gisteren voor een miljoen omgezet. En jij?"

„Tien", antwoordde de heer Bommel kort.

Daar stond de ander even van te kijken.

„Tien miljoen is niet kinderachtig!" meende hij. „Maar goed, dat mil-joentje van mij is maar een begin. Wanneer al mijn torens in bedrijf zijn — en wanneer ik jouw grond er eenmaal bij heb, wordt het wel meer. Haha! Tot ziens, ouwe reis!"

Hij vervolgde zijn weg en heer Bommel keek hem verslagen na.

„Tien florijnen, bedoelde ik", prevelde hij met bleke lippen. „Ach, wat geeft het ook? Ik ben een gebroken heer — en die luchthandel heeft geen enkele zin. Alleen maar dromen en wind."

Wankelend draaide hij zich om, om een vreugdeloos ontbijt te gaan nuttigen. Doch nu kreeg hij Super en Hieper in het oog, die zwaaiend met bankbiljetten op hem af stormden.

„We moeten meer ballonnen hebben!" riepen ze. „Hier zijn zaken te doen; superzaken!"

Ariba
ARUBA

(foto R.V.D.)

Grote tentoonstelling in club Suriname

Oranjestad. — In het clubgebouw der Vereniging Suriname te San Nicolaas zal de Gezaghebber van Aruba zondagmiddag om half zeven een tentoonstelling openen, die van groot belang is voor Aruba. Deze expositie — die met veel zorg en moeite is samengesteld — toont voor het grootste gedeelte de vooruitgang die de Surinaamse Koninkrijkspartner gedurende de afgelopen 5 jaren heeft ondergaan. Naast de inzending van Suriname zijn er kleinere bedragen van Nederland en de Antillen. Het geheel is alleszins de moeite van het bezichtigen waard.

De heer Braam van de Regerings Voorlichtings Dienst prees de bereidwilligheid der Surinamers op Aruba, die voor het houden van deze tentoonstelling clubgebouw ter beschikking stelden. Mevrouw T. Ryhiner — Evers van de Surinaamse Voorlichtings Dienst heeft — evenals in Curaçao — het voorbereidende werk, zoals het instrueren der gidsen e.d., geleid. Er zullen steeds ongeveer 15 gidsen gereed staan om de bezoekers wegwijs te maken in deze uitermate interessante expositie, die in Curaçao gedurende 6 dagen bijna twaalf duizend bezoekers troken.

Het initiatief tot deze tentoonstelling werd genomen door de heer W. Joseph, waarnemend Hoofd van de Voorlichtings Dienst Suriname. In Suriname noemde men het de „Tentoonstelling der Drie Vijven": eerstens omdat getoond werd wat na vijf jaar autonomie was bereikt, voorts omdat vijf jaren van het tienjarenplan waren verlopen en tenslotte omdat het de vijfde expositie van Suriname was. Teneinde de tentoonstelling meer een koninkrijksgedachte te geven zonden zwel Nederland als de Antillen hun bijdragen, voornamelijk in de vorm van fotomateriaal. Het voornaamste doel is wel dat men kan zien wat er in de ver van ons verwijderde delen van het koninkrijk geschiedt, hoe men er leeft en werkt. De heer Braam prees de morele en financiële steun die ondervonden werd door de regering der Nederlandse Antillen. Alle kosten, met uitzondering van het transport werden door de regering voor haar rekening genomen.

Het transport geschiedde op kosten van de deelnemers. Ieder land betaalde de verzendkosten van zijn eigen materiaal. Dank zij de loyale mededwerking der KNSM werd voor dit bijzondere doel een reductie van 50% verleend. Nadat de tentoonstelling op Aruba geweest, is, gaat alles weer terug naar Suriname.

Hoewel de foto's van de Antillen en Nederland bijzonder fraai zijn en het een genoegen is er naar te kijken, is verreweg het interessants gedeelte toch de eigenlijke kern van het geheel: het enorme werk wat in Suriname verricht is gedurende de afgelopen vijf jaren. Door middel van talloze maquettes ziet men, wat er zoal tot stand is gekomen. Het fraaie nieuwe stationsgebouw der luchthaven Zanderij, het grote fabriekscomplex der firma Bruynzeel, modelletjes van volkswoningen enzovoort. Suriname industrialiseert volop: men ziet niet alleen producten der houtverwerkende industrie, doch ook kledingsstukken (Surinaamse costuums vinden een goede afzet op de Antillen) schoenen, meubels, levensmiddelen. Prachtige foto's versieren het geheel. Zowel particulieren als de overheid verleenden hun medewerking. Ieder departement is vertegenwoordigd. In vele gevallen is het verschil in toestand voor en na statuut opvallend. Suriname, het land der toekomst, blijkt niet stil te zitten. Er wordt gewerkt en gebouwd. De resultaten zijn zichtbaar.

Het Nederlandse fotomateriaal toont hoe een gemiddeld Nederlands — beter gezegd Europees Nederlands — gezin leeft en werkt. Men ziet de fraaie flatgebouwen en industriecomplexen. Een opname van de kleine Dafjes op de lopende band. In stilte getuigen deze opnamen van de werkelijke oorzaak van de herrijzing van Nederland nadat het door de bezetter leeggeplunterd was achtergelaten: zijn werkzaamheid en initiatief.

Op de Antilliaanse afdeling zien men eveneens voornamelijk foto's. De Antilliaanse Verffabriek toont zijn toekomstig uiterlijk door middel van een fraaie schets. Vanzelfsprekend wordt vandaag nog naarstig gewerkt om alles zo goed mogelijk te verzorgen. Van het Arubaanse bedrijfsleven worden nog enige inzendingen verwacht.

Ongetwijfeld zal de Arubaanse bevolking deze tentoonstelling geven wat haar toekomt: veel belangstelling. Niet alleen omdat de gedane moeiten dit rechtvaardigen, maar vooral om wat meer te zien omtrent het leven en werken der Surinamers en Nederlanders.

Dienst in Fatimakerk

Oranjestad — Maandagavond om zeven uur zal de Aartsbisschop van Trinidad Mgr. Ryan een dienst leiden in de Engelse taal. De zeer Eerwaarde heer Pastoor Lensen verzocht ons erop te wijzen dat eenieder van harte welkom is.

Reclame

Van 11 tot 13 mei wordt in Helsinki het tweede Noordse Congres van reclamebureaus gehouden. Directeur G. Korhonen van het Finse ministerie van handel en industrie zal er een inleiding houden over het noorden en de Europese markt.

Gered

Vijfendertig schipbreukelingen van het Argentijnse vrachtschip „Alta Mar" zijn op 460 km van Belem, de hoofdstad van de Braziliaanse staat Para, op zee opgepikt. Het schip verging, toen het op weg naar de haven op een klip liep.

Van de Voort klaagt Rosario aan

Oranjestad. — Naar wij vernemen heeft advokaat mr. P. P. C. H. van de Voort thans een vordering ingesteld tegen zijn cliënt, de oud gedeputeerde J. R. D. Rosario, ter zake een bedrag van f. 1700.—, dat de heer Rosario nog aan zijn raadsman schuldig zou zijn voor onkosten in verband met een reis van de heer van de Voort naar Nederland, die mede in Rosario's opdracht werd gemaakt.

Het pikante van de zaak is wel dat de heer van de Voort dinsdag nog voor de heer Rosario pleitte in de zaak tegen de heer de Haseth en direkt na de zitting zijn klacht indiende tegen zijn cliënt.

Agenda Aruba

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16 — Telefoon 1233.

Bioscopen:

DE VEER 8.30 uur:

„I want to live„ met Susan Hayward. — 18 jaar.
Matinee: „De betoverde koningszoon" — Alle leeftijden.

RIALTO 8.00 uur:

„Jungle Heat" met Lex Barker en Mari Blanchard. — 18 jaar.
Matinee: 5.45 uur: „De betoverde koningszoon".

PRINCIPAL 8.00 uur:

Zat: „Andrea Chenier" met Antonella Luadi en Saf Vallone. — 18 jaar.
Zond: „Pawnee" met George Montgomery. -- Alle leeftijden.
Zon: 6.00 urr: „Arrow in the Dust" met Sterling Hayden en Boleen Gray. — Alle leeft den.

AURORA 7.30 uur:

Zat: "The Defiant Ones" met Tony Curtis en Sidney Poiter. — 18 jaar.
Zond: „Terror in Texan Town" met Sterling hayden en Sebastian Cabot. — 18 jaar.
Zond: Matinee: „It! The terror from Beyond space" met Marshall Thompson.

SAVANETA 7.30 uur:

Zat: Nowhere to go" met George Nader. — 18 jaar.
Zond: 8.00 uur: „Count Your Blessings" met Deborah Ker en Rossano Brazzi. — 18 jaar.
ders" met Allan „Rocky" Lane. — Alle leeftijden.

Nachtdient Botica's:

O'stad. Botica del Pueblo. Tel 1253
San Nic. Bottica San Lucas. Tel. 5119

Wit Gele Kruis:

Zuster Ewalda. Zuster Perpetua.
Tel 2200

Jeugdcentrale „LA SALLE"
Zaterdag 2 april 1960.
BRASIL:
3-5 p.m. Verplichte training voetbal junioren.

CLUB NOORD:
9-11 v.m. Volleyball Little League.
4-6.30 p.m. Clubspelen Little League.
7-9.30 p.m. Club open.
DON BOSCO (SN.):
4-10 p.m. Club open.
7.00 p.m. Oefening zang en toneel.

SINT JOZEFBOND ESTRELLA:
3.00 p.m. Baseballtraining „Wrigley P. K."
6-10 p.m. Club open.
SINT JANSKNAPEN:
3.30 p.m. Bijeenkomst van de Don Bosco groep Vincentiusgroep.
TRUPIALEN:
4.00 p.m. Repetitie Popenththeater Junioren.

ZONDAG

BRAZIL:
10 v.m. Volleyball
CLUB NOORD:
10-1.30 Club open
10-1 Club open
SINT JOZEFBOND
ESTRELLA:
10-1 Club open
RAPID:
10.30 v.m. Rapid White — Rapid Red.

MAANDAG

BRAZIL:
4.30 p.m. Training baseball
CLUB NOORD:
7-9.30 p.m. Club open
DON BOSCO:
5-10 p.m. Club open
5 p.m. Training baseball
SINT JOZEFBOND
ESTRELLA:
5 p.mm. Training baseball 2 La Salle"
6 p.m. Muziekles
7.30 p.m. Basketballtraining dames
8.30 p.m. Basketballtraining jongens
RAPID
5 p.m. Volleyball Senioren A
TRUPIALEN
3.15 p.m. Junioren zangles
3.15 p.m. Aspiranten zangles
6.30 p.m. Senioren Koorrepetitie

Nieuw Ziekenhuis op Saba geopend

Zaterdag 26 maart is op Saba bij de plaats St. John een nieuw ziekenhuis geopend. De minister van economische en sociale zaken, de heer C. D. Kroon en de minister van cultuur, opvoeding en volksgezondheid, mr. I. C. Debrot, woonden deze plechtigheid bij. Een grote menigte was tegenwoordig bij de opening van dit moderne ziekenhuis. De geneeskundige verzorging is in handen van dr. Braam. Het frisse, in verschillende kleuren uitgevoerde gebouw heeft een behandelkamer laboratorium, keukens, 2 zalen en lange wandelgangen.

Gezaghebber Beaujon van de Bovenwinden overhandigde minister Kroon met enige welgekozen woorden een schaar om het officiele lint door te knippen als teken dat de toegang tot het ziekenhuis geopend was. Minister Kroon verzocht mevrouw Labega, de echtgenote van de administrateur van Saba, om deze ereverrichting voor hem uit te voeren.

Het gehele eiland was die dag in een feestelijke stemming. De vlaggen waren uitgestoken en men was op zijn zondags gekleed. Erebogen riepen de hoge bezoekers een welkom toe op Sint John.

(R.V.D.)

De Heer en Mevrouw
Colina-Zienfenger
melden U met grote vreugde de geboorte van een dochter

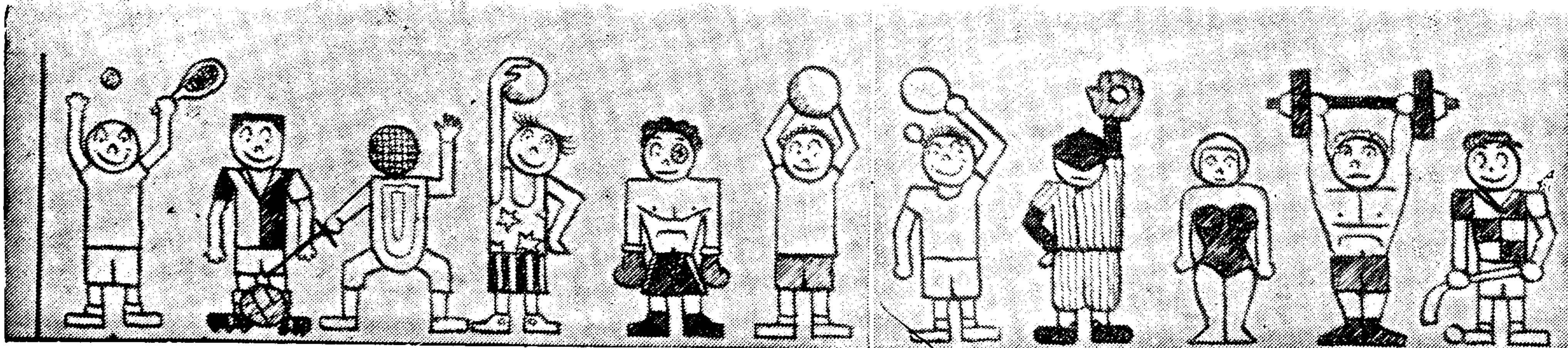
ANGELINE JERMINE GUADELOUPE

Aruba 31 Maart 1960
Lago Hospitaal

Examen E.H.B.O.

Oranjestad — Op 28 en 29 maart j.l. werden door dr. C. A. Bijl examens afgenomen voor het diploma E.B.O.H. De cursus, die werd gegeven door dr. F. C. Harting als docent van de afdeling Aruba van de Koninklijke Nederlandse Vereniging Eerste Hulp bij Ongelukken, werd een groot succes, daar alle 6 candidaten hiervoor slaagden. De namen der geslaagden zijn: hr. A. Baptist, hr. G. E. Bosse, mej. L. Everduin, hr. M. E. Jansen, mevr. L. Kieskamp en mej. R. Redout. Het aantal door genoemde vereniging opgeleide personen voor dit diploma is hierdoor gestegen tot 70.

AMIGOE-SPORT

RIVERSIDE degradeert

Door 3 - 6 nederlaag tegen Scherpenheuvel

Door met 3—6 van Scherpenheuvel te verliezen is het lot van Riverside thans bezegeld; de groen-witten zullen de volgende competitie in de B-klasse moeten spelen. Zo is dan de beslissing gevallen na een wekenlange strijd tegen de automatische degradatie. Zelfs indien Riverside haar laatste wedstrijd tegen Vesta in een overwinning zou omzetten, komt zij toch nog aan punten tekort om Jong Colombia en Scherpenheuvel het leven zuur te maken. Het volgend seizoen zal de plaats van Riverside door Veendam, de kampioen in de B-klasse, worden ingenomen. Ofschoon het spel gisteravond zeker niet op hoog peil stond, kreeg het zeer goed opgekomen publiek het grootste aantal doelpunten te aanschouwen, dat in deze competitie gedurende één wedstrijd is gescoord, namelijk negen. Edwin Loran verbeterde zijn positie aan de top van de topscorerslijst door drie van de zes doelpunten van zijn vereniging op zijn rekening te nemen. Loran heeft thans dertien gescoorde goals op zijn naam staan.

In het begin leek het er geenszins op, dat Scherpenheuvel de winst naar huis zou meenemen. Want Riverside zette er in het eerste kwartier zo'n vaart achter, dat haar tegenstander gewoonweg werd overspeeld. Na veertien minuten spelen had Riverside succes, toen Colina de hoop op het behoud van het A-klasserschap bij de Riverside-supporters deed opleven door zijn ploeg de leiding te geven: 1—0.

Het duurde tot de zesentwintigste minuut voordat Scherpenheuvel de gelijkmaker in het doel kon werken. Edwin Loran scoorde een uitzonderlijk mooi doelpunt: 1—1.

In de vijfendertigste minuut werd het 2—1 voor Scherpenheuvel. Weer was het Loran, die het samenspel met Carlos Martina bekroonde, en ook het tweede doelpunt op zijn naam bracht: 2—1.

Met deze stand ging de rust in. In de tweede helft was het met Riverside gedaan. De defensie stortte geheel ineen. Hiervan maakte Scherpenheuvel handig gebruik. Reeds enkele minuten na de rust werd het 3—1 toen Carlos Martina uit een enigszins verwarde situatie de bal voor de voeten kreeg en in de uiterste hoek schoot.

Riverside liet dit niet op zich zitten en wist de achterstand te verkleinen. Toen het schot van rechtsbuiten Girigorie tegen het lichaam van Stomp afketste, had Salomé niet veel moeite er 3—2 van te maken. Snel volgden hierna twee Scherpenheuvel-doelpunten elkaar op. Beide werden binnen een minuut gescoord. Edwin Loran, in glasheldere buitenspelpositie, kreeg de bal toegespeeld. Keeper Klabeer liep uit, maar schoot tegen het lichaam van Loran aan, waarna deze — met een leeg doel voor zich — de fout afstrafte: 4—2.

Vlak hierop was het Carlos Martina, die de rechtsback omspeelde en van dichtbij langs Klabeer het net vond: 5—2.

Door ongeoorloofd spel van keeper Stomp, in het strafschopgebied gepleegd, kreeg Riverside een penalty toegewezen. Susana gaf Stomp niet de minste kans: 5—3.

Elf minuten voor het einde beging keeper Klabeer, die overigens een betrouwbaar doelman is, de blunder van de avond door een houdbaar schot te laten glippen: 6—3.

Scherpenheuvel vond dit blijkbaar genoeg, daar zij verder weinig moeite deed de voorsprong te vergroten. Tegen het einde wilde Scherpenheuvel het zelfs „mooi" gaan doen, maar daar bezat zij te weinig voetbaltechniek voor.

De leiding van scheidsrechter Vos, die bijgestaan werd door grensrechters De Windt en Mercera, was redelijk goed.

De stand in de A-klasse is momenteel als volgt:

	gsp.	gw.	gl.	vrl.	pt	doelpt v.	t.
J. Holl.	12	7	4	1	18	18	9
S.U.B.T.	12	6	4	2	16	22	9
Sithoc	12	6	3	3	15	21—	9
°Vesta	12	6	1	5	13	20	14
°C. Dom.	13	4	5	4	13	17	19
°Scherp.	13	4	2	7	10	22	22
°J. Col.	13	3	3	7	9	11	22
°Rivers.	13	3	0	10	6	14	39

°) uitgeschakeld voor de titel.

Zondagmiddag om vier uur wordt de competitie voortgezet met de wedstrijd tussen Vesta en Jong Holland. Vesta is reeds uitgeschakeld voor de kampioenstitel, maar voor Jong Holland staat er in dit treffen veel op het spel. Een overwinning zal de Tricoloren op de rand van het kampioenschap brengen. Bij een nederlaag van Jong Holland stijgen vooral de kansen van S.U.B.T. aanmerkelijk.

Topscorers

De lijst van topscorers in de C.V.B.-voetbalcompetitie ziet er thans als volgt uit:

	aantal doelpt.
Loran (Scherpenheuvel)	13
Henrique (Vesta)	8
Gumbs (S.U.B.T.)	8
Bibiana (Sithoc)	6
Blume (Jong Holland)	6
Valerian (Centro Dominguito)	5
Comenencia (Sithoc)	5
Brandborg (S.U.B.T.)	5
Conquet (Riverside)	4
Daal (Vesta)	4
Da Costa Gomez (Vesta)	4
Testing (Sithoc)	3
Regales (Sithoc)	3
Martel (Jong Holland)	3
Schoop (Jong Holland)	3
Cameron (Centro Dominguito)	3
Andres Muller (J. Col).	3
Leonora (Centro Dominguito)	3
Susana (Riverside)	3
Martina (Scherpenheuvel)	3

Om het C.P.N.-Wisselschild

Het programma voor het toernooi om het C.P.N.-wisselschild vermeldt voor het komend weekeinde de volgende wedstrijden:

Zaterdag 2 april
Don Bosco 4— M.W.D. (Don Bosco)
Asiento — Willemstad 2 (Rust en Burg)

Zondag 3 april
Zeemacht 1 — C.P.N. (C.P.N.)
Zeemacht 3 — Willemstad 3 (Willemstad)

Botwinnik boekt eindelijk winst

De achtste partij in de tweekamp om het wereldkampioenschap schaken tussen Botwinnik en Tal, waarin Botwinnik wit speelde, en die donderdag na 40 zetten werd afgebroken is door Botwinnik gewonnen. Na de zet van wit staakte Tal de strijd. De stand is nu 5—3 in het voordeel van Tal.

Titelgevecht uitgesteld

Het gevecht om de wereldtitel tussen Pascual Perez, de titelhouder en Pone Kingpetch, is uitgesteld. De wedsrijd zou eigenlijk vandaag moeten plaats hebben. Pascual Perez is niet op tijd in Bangkok aangekomen, reden waarom uitstel noodzakelijk werd.

De wedstrijd zal eerstdaags alsnog doorgang vinden. Het is de zoveelste keer dat Pascual Perez een titelgevecht doet uitstellen. Hoe groot de waardering ook is voor de Argentijn, het lijdt geen twijfel dat hij door deze herhaalde handelwijze aan prestige verliest.

Bedorven vlees

In de Poolse stad Zabrze in opper-Silezie zijn 200 mensen in een ziekenhuis opgenomen, omdat zij vergiftigingsverschijnselen vertoonden. Het bleek dat zij bedorven varkensvlees hadden gegeten. Hun toestand is ernstig.

De charmante Jacqueline Boyer uit Frankrijk heeft direct de harten veroverd van de aanwezige musici op het Eurovisie Songfestival. De Britse bandleider was onmiddellijk bereid Jacqueline les te geven in het bespelen van de klarinet.

Competitie C.V.B.-junioren

(Van een medewerker)

Het heeft er gespannen op Colebra Berde. Het was hoogspanning. Zo fel hebben Sithoc Jr. en Centro Dominguito Jr. elkaar bestreden. Voor de rust domineerden de jongens uit Dominguito. Ze willen blijkbaar eenzelfde eindresultaat behalen als Veendam in de B klasse. Dus moest men winnen. Maar de defensie van Sithoc rolt men zo maar niet op. Daar moet men heel wat voor in zijn mars hebben. Bovendien moest Sithoc zijn kansje op de titel verdedigen. Centro kwam er dan ook niet door.

Na de rust was Sithoc baas op zijn eigen Colebra Berde behalve in een punt. In het maken van doelpunten. Dant ook de knapen uit Dominguito staan hun mannetje. Tot er onverwacht bij een hevige schermutseling voor het Centrodoel de bal in het net verdween. 1 0 voor Sithoc. Nee toch niet. Het onverwachte doelpunt werd onverwacht afgekeurd. Zo kon het gebeuren dat deze spannende en goed gespeelde jeugdwedstrijd waarvoor grote belangstelling bestond eindigde in een gelijkspel van 0 0. Een teleurstelling voor Sithoc dat er zo'n smaak in had de kampioensvlag te laten wapperen.

Veendam Jr. stuurde Jong Curaçao Jr. met een 3-1 nederlaag naar huis.

Intussen werkte Jong Holland Jr. de kompetitie af met een 2-1 overwinning op Vesta Jr. dat ook uitgespeeld is.

Centro Dominguito Jr. — Subt Jr. 0-0

Oóoo — wat spelen die junioren goed. Ze spelen een beter spel dan verschillende A-klassers. Dat was de verrassende uitroep van een toeschouwer woensdagavond. Dat was dan meteen een reclame en een pluim op het petje van Centro en Subt. Want zij waren het die het publiek lieten zien tot welk goed spel een juniorenploeg in staat is te spelen. Het was een spel om de titel met de beste kansen voor Centro. Niet alleen omdat de jongens uit Dominguito de beste papieren hebben, zij hadden ook het beste spel. Maar doelpunten waren er niet bij — al dachten alle kijkers dat Centro de leiding zou nemen toen een vrijstaande speler vlak bij het doel de bal voor het inschieten kreeg. Een fikse tik was voldoende voor een niet te missen kans. De draaiende knaap draaide echter de bal met een draaiend been flink naast. Grote teleurstelling bij Centro en publiek. Ik kreeg de indruk dat hij het te mooi wilde doen en daardoor een mislukking werd. Ook SUBT kreeg zijn kans wanneer hij het Centrodoel dicht genaderd was door eerst een draai te maken in plaats van direkt te proberen een gaatje te boren. Weg was dan de kans. Overigens waren de corners door SUBT genomen over het algemeen weer van goede kwaliteit.

Toen de scheidsrechter, die beslissingen nam waarvan men met de ogen knipperde, einde floot was het nog 0-0.

De wedstrijden U.F.M. — Jong Colombia Jr. en Scherpenheuvel Jr. — Sint Joris Jr. die waren afgelast gaan zondag 3 april door

Woensdag 6 april wordt Centro Dominquito Jr. kampioen met een daverende zege op het uiterst zwakke Deportivo Curaçao. De kampioensvlag ligt reeds klaar.

Vrijdag 8 april gaan Veendam Jr. en Sint Joris Jr. uitmaken welke plaats ze op de ranglijst veroverd hebben.

Vrij man

Abel Bonnard, minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen in de regering-Laval, die tijdens de tweede wereldoorlog in Vichy zetelde, is door het Parijse hoog gerechtshof tot tien jaar verbanning veroordeeld. dit met ingang van twee mei 1945.

Dit betekent dat Bonnard, die na de oorlog naar Spanje uitweek, om in 1958 naar Frankrijk terug te keren. vrij man is. Hij was in 1945 bij verstek ter dood veroordeeld.

Zijn verdedigers hadden aangevoerd dat uit Bonnards geschriften zijn diepe liefde voor Frankrijk bleek. Ook had hij vele studenten geholpen aan arrestatie door de Duitsers te ontkomen.

ORANJE voor zware opgaaf

Morgen staat geheel Amsterdam in het teken van Koning Voetbal. Stromen voetbalsupporters begeven zich dan uit alle delen van Nederland naar de hoofdstad, waar zij zich samenpakken in het Olympisch Stadion, de plaats waar zovele malen roemruchte en onvergetelijke wedstrijden hebben plaats gehad. En een ieder, die deel uitmaakt van de onafzienbare rijen voetgangers, de ontelbare auto's, trams, scooters, bromfietsen en wielrijders vraagt zich unaniem af wat zal deze strijd ons bieden? Wanneer de klok in het stadion half drie aanwijst wordt de bal aan het rollen gebracht en slaakt de Directeur van het stadion een zucht van verlichting, dat hij zijn ruim 60.000 gasten op de plaats heeft. De gehele show duurt slechts 100 minuten de pauze nog meegerekend. En dan te weten welk een organisatie het vereist alvorens het zover is. De belangstelling buiten het stadion bedraagt evenwel nog een veelvoud van die binnen de Olympische muren in Amsterdam-Zuid. Niet alleen de belangstelling van sportminnend Nederland binnen de europese grenzen, maar ook ver daarbuiten. Hierbij denken wij onwillekeurig aan onze talloze Surinaamse sportvrienden voor wie deze voetbal-interland een wel heel bijzondere betekenis heeft.

Bijzondere betekenis

Voor hen is de betekenis, dat de Surinamer Humphrey Mijnals in het Nederlands elftal werd opgesteld moeilijk te schatten. Wanneer morgen de reporter der Nederlandse radio vanuit zijn enige behuizing op de tribune de ontelbare luisteraars de wedstrijd op de voet laat volgen, dan zal de stem van deze verslaggever in alle delen van Suriname weerklinken; de belangstelling naar de verrichtingen van de Surinaamse debutant Mijnals is ongekend; niet alleen in Mijnals' geboorteland, maar ook daarbuiten. Ook op de Nederlandse Antillen kijkt men — mede in verband met de verkiezing van H. Mijnals — meer dan anders naar deze ontmoeting uit.

Het is daarom te hopen, dat de wedstrijd op een hoog peil zal staan en dat het een match zal worden, die voor altijd geboekstaafd zal blijven als De wedstrijd van het jaar 1960.

Vele gronden zijn hiervoor aanwezig. De Bulgaren beschikken over een prima en snelle ploeg van elf atletische kerels, die bovendien tegen een stootje kunnen. In de laatste twaalf interland-ontmoetingen hebben zij verschillende frappante resultaten behaald, o.a. kleine overwinningen op Rusland, Frankrijk en Joegoslavië.

Opmerkelijke uitslagen

Opmerkelijk klein zijn over het algemeen de uitslagen van de door de Bulgaren gespeelde wedstrijden; gemiddeld maken zij één doelpunt per wedstrijd en laten zij er ook één door! De Bulgaarse supporters hebben in lange tijd niet zoveel doelpunten gezien als in de ontmoeting tegen Nederland toen er totaal 5 goals vielen! (3—2) En dit was toch zeker geen zonderlinge uitslag te noemen. Maar ook tegen geen enkele ploeg wisten de Bulgaren zo vaak te scoren als tegen Nederland. Hoewel 't maken van een voetbalprognose nimmer gebaseerd kan worden op cijfers geeft het bovenstaande wel enige indicatie. Men zal toch rekening moeten houden met een zeer moeilijk te passeren Bulgaars defensieblok en aan de andere kant gaat het toch niet te ver indien gezegd wordt, dat de Bulgaarse aanvallers niet bepaald op een grote productiviteit kunnen bogen.

Hecht bolwerk

Wij achten het Nederlandse defensieblok in staat om de Bulgaarse scoringslust te beteugelen. In het doel staat de „Zwarte Panter", zoals Frans de Munck vaak genoemd wordt, terwijl de beide backs Wiersma en Kuys de faam hebben een hecht bolwerk te vormen. waarin de debutant Humphrey Mijnals geplaatst wordt. Linkshalf Klaassens zal in staat zijn voor de nodige rust in de verdediging te zorgen, terwijl debutant Muller op de rechtshalfplaats een poging zal doen nog boven zijn zeer goede clubvorm uit te steken om zich een vaste plaats in het team te verwerven.

De voorhoede

Hierin zal men ongetwijfeld het grootste vertrouwen hebben. Het zal velen goed gedaan hebben te constateren, dat te elfder ure toch een tweetal PSV'ers in de ploeg is opgenomen. Net als Wiersma ontving ook Piet van der Kuil de invitatie om Nederland morgen te vertegenwoordigen en zijn verkiezing — gezien zijn internationale ervaring — zeer voor de hand. De derde Oranje-debutant, Henk Groot, Neerlands topscorer no. 1 is in de Eredivisiecompetitie gemiddeld per wedstrijd goed voor één goal. Zo'n gemiddelde in bijna 30 wedstrijden is een heel mooi resultaat. Laten wij het erop houden, dat de productieve Ajex speler de Bulgaarse keeper minstens eenmaal zal verschalken. De overige drie voorhoedespelers namelijk van der Linden, Rijvers en Moulijn zijn in staat herhaaldelijk de nodige verwarring te stichten in de Bulgaarse defensie. Samenvattend blijft het al met al een zware opgaaf voor Oranje en de kans op een „zacht eitje" zoals vorig jaar tegen België en Noorwegen lijkt bij voorbaat uitgesloten, maar als het een beetje lukt moet het mogelijk zijn de toeschouwers in Amsterdam en de luisteraars waar ook ter werd te laten opveren, wanneer 100 minuten na de aanvang van de strijd elf dappere knapen „de leeuwen niet in zijn hempie hebben laten staan".

Uitzendingen

Radio Nederland zendt het ooggetuigeverslag uit in een op de West gerichte uitzending, welke gerelayeerd zal worden door de CUROM en door RADIO HOYER 2. Begin van de uitzending circa kwart voor 9; de wedstrijd zelf begint om 9 uur v.m. Nederl. nt. tijd.

Opstelling Bulgarije

Het Buglaarse voetbalelftal, dat zondag in het Olympisch Stadion te Amsterdam tegen Nederland speelt is als volgt samengesteld. doel: Naydenov (CDNA), achter: Rakarov (CDNA) en Dimitrov (Lokomotivia-Sofia), midden: Largov (Slavia), Manolov (CDNA) en Kovatscev (CDNA) voor: Diev (Spartak-Plovdiv), Abadjev (Levski), Panayotov (CDNA), en Debarski (Lokomotivia). Van deze ploeg hebben Naydenov, Rakarov, Dimitrov, Largov, Abdjev, Panayotov en Kolev een jaar geleden ook tegen Nederland gespeeld.

„No contest" te Londen

In een wedstrijd die te Londen werd gehouden, zijn de Amerikaanse bokser Del Flanagan en de Brit Phil Edwards door de scheidsrechter gediskwalificeerd. Het gevecht gaat in de record-boeken als een „no-contest".

De Engelse refree Tommy Little zag zich genoodzaakt beide boksers te diskwalificeren, daar alle twee zich herhaaldelijk aan vasthouden en onnodig clinchen schuldig maakten. De Britse bond voor controle op de bokssport maakte na het gevecht bekend dat uit ‚Edwards' ontvangsten honderdveertig dollar zal worden ingehouden, terwijl Del Flanagan tweehonderd-tachtig dollar minder zal ontvangen dan volgens het contract overeengekomen is.

Geen godsdienst bij de verkiezingen

John F. Kennedy, de katholieke senator uit Massachusetts, heeft verklaard, dat de meeste amerikanen het er over eens zijn, dat de godsdienst geen inzet moet worden bij de komende presidentsverkiezingen in de Ver. Staten. Hij zei ook, dat het merendeel van het amerikaanse volk ervan overtuigd is, dat er belangrijkere dingen zijn, die kunnen dienen als basis voor de a.s. verkiezingen. Deze uitspraken van de katholieke senator, wiens kansen voor een plaats in het Witte Huis bepaald niet denkbeeldig zijn, kwamen voor in een interview, dat vorige week door Newsweek werd gepubliceerd.

Het weekblad tekent erbij aan, dat de kwestie van de godsdienst toch nog een oppositie tegen deze candidaat oproept. Er zijn katholieken, die denken dat aldus vele oude wonden opnieuw geopend zouden worden en er zijn protestanten, die van mening blijven, dat een katholieke president nooit de scheiding van kerk en staat in Amerika zal eerbiedigen.

Inflatie voorbij

Per Jacobsson, directeur van het internationale monetaire fonds, heeft in een vraaggesprek, gepubliceerd in het U.S. News and World Report, als zijn mening te kennen gegeven, dat de naoorlogse periode van inflatie afgelopen is. De concurrentie op de markten voor fabrieksprodukten wordt steeds groter, zo verklaarde hij.

Jacobsson vestigde er de aandacht op, dat land na land zijn kredietpolitiek richtte op het bedwingen van de inflatoire krachten. Hij zei te geloven, dat thans een nieuw tijdperk is begonnen.

In dit tijdperk zal de wereld moeten leren het zonder prijsinflatie te stellen. Zij, die dit het eerst leren, zijn degenen, die met meeste voordeel zullen hebben in de periode, die voor ons ligt, aldus per Jacobbson.

Alsof het de wedstrijd zelf betrof, zo trokken de leden van de Oxfordploeg aan de riemen tijdens een oefening over het kilometerslange traject van de Theems.

Toerisme in en uit

Deze week:

een beschouwing over het toerisme door dr. H. G. Hermans.

een exclusieve reportage over de aparte verzameling van pater Brenneker.

overwegingen bij de grot van Lourdes en een artikel over Nevers, waar het ongeschonden lichaam van de H. Bernadette wordt bewaard.

De toerist is op zoek naar het andere, het vreemde

Als er ooit een leeerstoel in de toeristologie wordt opgericht, zal er — vrees ik — ogenblikkelijk een tweede verrijzen en die twee zullen ieder een school vormen: de school van professor Sauerkraut en die van professor Schweinefleisch. Sauerkraut zal bij hoog en bij laag volhouden, dat het toerisme voortkomt uit de oerinstincten van de mens; hij zal naast zyn gewone colleges een jaar lang facultatief de psychologie der nomaden-volken doceren en wee de student, die daarvan wegblijft. Professor Schweinefleisch daarentegen zal zijn collega daarop aanvallen en in diepgaande cultuurhistorische beschouwingen aantonen, dat de mens niet aan het reizen en trekken slaat, omdat zijn nomadenbloed kruipt waar het niet gaan kan, maar juist omgekeerd, omdat hij geen nomade meer wil zijn, doch uit de aanschouwing van vreemde landen en vreemde volken slechts een grote tevredenheid wil peuren met het vertrouwde nest en de geborgenheid van het gevestigde bestaan. Honend zal hij collega Sauerkraut vragen of zijn studie van de beschavingsgeschiedenis der mensheid bij het tijdperk van de volksverhuizing is blijven stilstaan en even honend zal professor Suaerkraut zijn collega Schweinefleisch een binnenvetter noemen, die in zijn vakantie een week gaat pootjebaaien in Scheveningen om zich dan weer een jaar lang gelukkig te voelen in zijn studeerkamer. Weet zo iemand veel van nomaden!

Dr HANS HERMANS

Natuurlijk komt er dan een derde, professor Williams of zo, die vindt, dat ze allebei ongelijk hebben en die de toerist beschouwt als een honkvast burger, tijdelijk beslopen door het oeroude nomaden-instinct, dat hem steeds weer lokkende perspectieven voorhoudt, doch hem ook steeds weer tevreden doet terugkeren naar het klokje der gehoorzaamheid aan de dagelijkse routine, dat thuis toch maar tikt zoals het nergens tikt. Een zijner studenten zal een proefschrift schrijven onder de titel: „De wisselwerking tussen het nomaden-instinct en de gehechtheid aan eigen bodem bij de hedendaagse cultuurvolken" en later zal daarvan een handelseditie verschijnen onder de titel: „De machteloze opstand der nomaden", nog weer later in het Duits vertaald als: „Blut und Boden im Tourismus".

Uit dit alles blijkt wel, dat een toerist niet zomaar een toevallige passant is, die een winkel binnenloopt om wat te kopen. Daar zit wat áchter zo'n man. Hij zoekt iets. Hij zoekt bevrediging van een drang, die ergens, diep in hem, schuil gaat. De drang om „iets van de wereld" te zien, om dingen te zien, die „anders" zijn, anders dan thuis. Niet om uit te kijken naar een plek, waar hij huis en haard heen zou willen overplanten, maar om naar zijn huis terug te keren vol van verhalen over al dat vreemde, dat hij in zijn geheugen heeft meegenomen als nieuwe aanwinst van zijn geestelijk meubilair.

Hij zoekt het vreemde, het thuis niet aanwezige.

De man uit de vlakke Hollandse polder wil bergen zien — hoe hoger hoe liever. De man uit de binnenlanden van Europa wil de zee zien aan de Hollandse kust of aan die van België of Frankrijk. De man, die in zijn vaderland maar spaarzaam met zomerse dagen wordt bedacht, zoekt de zon op in het zuiden. De boeren willen de stad zien en de stedelingen het platteland. Wie niet anders dan flat-wijken kent, wil oude steden zien en wie uit de oude steden stamt, zoekt nóg oudere. Als het maar anders is. Geen inwoner van Zandvoort gaat zijn vakantie doorbrengen in Knokke of Ostende en geen Amerikaan uit Kalamazoo of Seattle voelt zich aangetrokken tot andere stadjes, die er net zo uitzien als Seattle of Kalamazoo, of althans hun best doen er net zo te gáán uitzien.

Hetgeen betekent, dat wie het toerisme wil bevorderen, wie toeristen wil aantrekken, allereerst moet zorgen, dat hij iets te bieden heeft, dat de door hem gewenste toeristen thuis niet vinden — anders komen ze niet.

o—o—o

Amerikanen trekken naar het Caraïbisch gebied, zoals Europeanen naar de Middellandse zee trekken: het klimaat is er zo zonnig en de zee is er zo blauw en het leven is zo kleurrijk — en dat alles is heerlijk om aan te denken en over te praten als de sneeuw weer is gevallen in Illinois of in Wisconsin en als de grauwe luchten en de lange nachten weer hangen over Michigan of Maine. Dan is het Caraïbisch gebied het droomland onder de palmen.

Alle eilanden in dit gebied delen in die roem. Zonnig zijn ze allemaal en allemaal hebben ze de blauwe zee en een rijkdom van kleur. Dat is natuurlijk erg prettig, maar het heeft ook zijn nadelen. De Amerikaanse toerist kan nu eenmaal niet alle eilanden van dit uitgestrekt gebied bezoeken; hij moet een keus maken en aangezien zon, zee en kleur nauwelijks enig distinctief vormen tussen de Caraïbische eilanden onderling, moeten andere dingen de richting van hun keus bepalen, extra-attracties, die het ene eiland wel en het andere niet heeft. En daarbij gaat het niet alleen om de attracties van goed-voorziene winkels. Die kunnen scheepstoeristen voor hoogstens een paar uur binden. Het gaat om de dingen, die tot een langer verblijf aanmoedigen; dingen, die verhaalstof opleveren voor de vriendenkring in Oklahoma of Ohio.

Curaçao nu heeft één schoonheid, waar geen enkel eiland in het hele Caraïbische gebied aan kan tippen: de schoonheid van zijn oude architectuur, van zijn monumenten van bouwkunst.

De architectonische schoonheid van Curacao is uniek

Stemmig interieur op het landhuis Brievengat

Veel mensen hier zien dat niet. Zij zijn als het jongetje, dat in Engeland woonde op de helling van een berg, waarin de witte krijtrotsen in prachtige grillige formaties de vorm van vurige paarden aannamen; een der mooiste punten van Engeland. Hij kon het niet zien en hij liep weg om de schoonheid elders te gaan zoeken; maar toen hij de overliggende helling had beklommen en zijn dorp en zijn berg uit de verte zag, werd hij zo gegrepen door de schoonheid ervan, dat hij hals over kop terug rende naar huis en opgetogen aan zijn ouders en aan al zijn vriendjes de schoonheid van zijn geboortestreek verkondigde.

Wie Curaçao bekijkt uit de afstand van een der andere eilanden, weet hoe uitzonderlijk rijk het is in zijn architectuur. Zoek op de Britse eilanden bijvoorbeeld er eens één met een stad, zo rijk aan sierlijkheid en elegantie van gevels als Willemstad? Met die fraaiheid van koopmanshuizen. Met een bedehuis als onze Synagoge. Met die merkwaardige fortenbouw. Met die prachtige ligging van majestatische landhuizen. Ze zijn er niet. De architectonische schoonheid van Curaçao is uniek en de Amerikaan, die in zijn eigen land al achteroverslaat als hij een „colonial building" herkent in een houten stulp langs de weg, bazuint het door zijn hele kennissenkring wanneer hij hier stenen bouwwerken heeft gezien bij de vleet, die nog veel ouder zijn en die hij vrij heeft mogen betreden en betasten en fotograferen. Hij heeft een brok historie gezien van zijn eigen werelddeel — precies wat de Europeanen aan de Middellandse zee zoeken. En hoe meer mooie verhalen hij daaromheen kan vertellen over de oudheid van die huizen, over de merkwaardigheden van hun architectuur, over de zorg, waarmee zij worden behouden en hersteld, des te meer zullen zijn vrienden geneigd zijn dat ook eens te gaan zien en aldus hun keus te bepalen binnen dat uitgestrekte gebied van zon en zee en kleur, dat de Caribbean is.

Want het zijn **j u i s t** die oude huizen, die de Amerikaan zo fascineren. Hij is nog niet zo erg lang ontworsteld aan een zeker nomadendom. Voor hem is de strijd om de cultuur nog altijd nauw verbonden aan een strijd om de geborgenheid van een vaste woon-plaats. Het imponeert hem te zien hoe die strijd op een eiland in zijn onmiddellijke omgeving al eeuwenlang is uitgestreden — en hoe! Met een gevoel voor grandezza, dat zich in zijn eigen land eerst in de laatste vijftig, zestig jaar in de bouw van wolkenkrabbers heeft gebotvierd.

o—o—o

Om nog even op die leerstoel in de toeristologie terug te komen:
én professor Sauerkraut
én professor Schweinefleisch
én professor Williams of zo
zullen het op één punt roerend met elkaar eens zijn:
ongeacht of het nomadeninstinct of gehechtheid aan zijn bodem is, die de toerist tot trekken drijft,

het zijn de stenen bewijzen van een oude, honkvaste, hoge wooncultuur bezittende samenleving, die de toeristen over heel de wereld boeien — meer dan koopjes, meer dan druipgrotten en blauwe bergen.
Wie deze monumenten behoudt, brengt kapitaal in voor de toeristenindustrie.
Wie ze moedwillig laat vervallen of vernietigt, verdient de hoon
én van professor Williams of zo
én van professor Schweinefleisch
én van professor Sauerkraut
én...... van zijn eigen volk.

DR HANS HERMANS

Nevers bewaart het ongeschonden lichaam van Bernadette

Het blijkt moeilijk te zijn, het klooster van Saint Gildard te Nevers binnen te treden, ook zonder de kennelijke bedoeling, er te blijven. Maar na driemaal aan de bel — met het geluid van een kerkklok — getrokken te hebben, ging de kloosterdeur dan toch op een kiertje open en gluurde het muizesnoetje van een gerimpeld nonnetje om de hoek. Of wij even binnen mochten komen? Er moest blijkbaar eerst een hogere instantie aan te pas komen, want zonder antwoord verdween de portierster, de deur voor ons in het slot werpend. Na enige minuten verscheen dan de hogere instantie, een al even gerimpel nonnetje op fluwelen muiltjes, dat qua leeftijd en uitwendige heiligheid de hemel tot op enige pasjes genaderd scheen. La mère supérieure spreken? Maar monsieur begreep toch wel, dat moeder overste occupée was, tres occupée. Na enig heen en weer praten bleek er wel een andere zuster beschikbaar te zijn, wanneer wij tenminste een half uurtje wilden wachten, buiten in de zon.

Vrouwtje uit de landstreek van Nevers

Het klooster van Saint Gildard is een bijzonder somber bouwwerk, grijs, hoog, omgeven door een blinde muur. Het werd in 1856 gebouwd op de ruïne van een middeleeuws klooster, dat de Franse revolutie niet overleefd had. In het toen nog nieuwe klooster deed Bernadette Soubirous in 1866 haar intrede. Er is aan het carrévormige gebouw sindsdien niets veranderd, zodat men zich er nu nog een vrij nauwkeurige voorstelling van kan maken, hoe de jonge novice en latere soeur Marie-Bernarde er dertien jaar geleefd heeft, alvorens zij in 1879 overleed.

Terzijde van het klooster is een klein museum gebouwd, waarin de Soeurs de la Charité de Nevers — zoals de in 1680 opgerichte congregatie heet — alle stoffelijke herinneringen aan haar heilige medezuster hebben ondergebracht; de bekende fauteuil, de albe, die zij borduurde in de stille sacristie naast de kapel, de brief, die Bernadette aan de H. Vader schreef, de geestelijke overpeinzingen, die zij neergeschreven heeft, haar schoenen, rozenkrans, kerkboek, boeken, paraplule, reiszak enz.

Nevers is door de geweldige belangstelling voor Lourdes enigszins in de verdrukking geraakt. De hele wereld trekt naar de grot aan de Gave, waar de verschijningen hebben plaatsgevonden, terwijl slechts weinigen — weinig althans in verhouding tot de aantallen in Lourdes — hun bedevaart richten naar Nevers, waar Bernadette het uur der opstanding verwacht.

Verleden jaar kwamen 200.000 pelgrims naar het stadje om in de kapel te bidden. Hoeveel het er dit jaar zullen zijn, valt niet te voorzien. Talrijke bedevaarten naar Lourdes hebben Nevers in hun heen- of terugreis opgenomen. De treinen stoppen er vier a vijf uur, juist voldoende om naar het klooster van Saint Gildard te gaan, een H. Mis bij te wonen en een eenvoudige maaltijd te gebruiken in de Abri Bernadette, die twaalfhonderd personen bevatten kan en tegenover het klooster gelegen is.

De Chevaliers de Bernadette, een groep van honderd mannelijke vrijwilligers uit de stad, doen er in vier ploegen dienst, verzorgen de maaltijden, helpen de zieken en brengen de pelgrims weer tijdig naar het station.

Een bezoek aan de kapel van het klooster is een belevenis, die minstens evenveel indruk maakt als het neerknielen aan de grot van Lourdes. In een zijkapel naas het hoofdaltaar ligt het ongeschonden lichaam van de zieneres opgebaard in een glazen schrijn, het hoofd enigszins terzijde, rustend op een satijnen kussen, de smalle handen, omstrengeld door een rozenkrans, gevouwen op het hart. Het lichaam is gekleed in hetzelfde habijt en dezelfde kap, die ook het nonnetje draagt, dat roerloos neergeknield naast de schrijn ligt te bidden.

Er valt schemerig blauw licht door de kleine gebrandschilderde vensters, een enkele kaars staat stil te branden, twee vazen met bloemen vormen de enige versiering. Het gouden kaarslicht valt op het fijn gesneden gezichtje, dat, bijna kinderlijk nog, schijnt te slapen en niets van de pijnen verraadt, die dit arme lichaam tot de laatste ademtocht gekweld hebben. De handen schijnen gebeeldhouwd uit crème-kleurig marmer en zijn — evenals het gezicht — met een zeer dun laagje was bedekt. De nagels, de lippen, de wenkbrauwen, zelfs de oogleden zijn

(Vervolg naar pag. 4)

... om te redden wat nog te redden valt

Pater Brenneker met een van de oude kruiken, die op zijn porch een plaatsje hebben gevonden.

(Van onze speciale verslaggeefster)

„Ik zie niet goed waar dat nou precies naar toe moet", zegt pater Brenneker peinzend, terwijl hij ons langs de verzameling voert, die hij in de afgelopen drie jaar bijeen heeft gebracht. Maar aan de andere kant ziet hij er ook weer niet uit, of hij zich zorgen maakt om de uiteindelijke bestemming van wat in die paar jaar met liefde en kennis bijeen is gebracht. Pater Brenneker gaat van het standpunt uit, dat het in ieder

Een reportage over de aparte verzameling van pater Brenneker

geval nuttig is, dat iemand zich belast met het verzamelen van wat er op Curaçao aan tastbare historie te vinden is; dat dit verzamelen de moeite loont, en dat men niet langer aarzelen mag om de nog aanwezige herinneringen aan een boeiend verleden veilig te stellen, daarvan raken we tijdens ons gesprek met deze uitmuntende kenner van Curaçao meer en meer overtuigd.

De gelegenheid om een „zwieperd" te geven tegen de rustieke bel, die het hek van pater Brennekers woning siert, werd ons enigszins tot onze spijt, ontnomen: de pater bleek ons te verwachten en kwam met een bijzonder klein hondje in zijn voetspoor, het tuinpad af. Of eigenlijk liever: het pad door de wildernis, die zijn witte huisje (op het terrein van Rustoord) omgeeft. Hij houdt niet van zo'n uitgekamd perk om zich heen. En dat zou ook nauwelijks passen bij de oude potten, kruiken en maisstampers, die dit woeste stukje grond stofferen. Men zou zich kunnen verbeelden tussen de ruïnes van een of andere oude Inca-stad te zijn beland. Gebarsten aarden potten leunen er tegen elkaar, de zon brandt heet op het verschroeide gras, een kwiek klein vogeltje wipt op de rand van een uitgeholde boomstronk en speurt in de holte, waarin ooit de maïs werd gedorst, of er soms een korrel is achtergebleven.

Op de porch worden de meer gave exemplaren bewaard. We vinden er een kalbas, die nog niet zo lang geleden door de vissers als thermosfles werd gebruikt; men omhulde de vrucht met een manteltje van gevlochten touw, dat door het opspattende zeewater nat en koel werd gehouden. We lopen verder langs de stampers van wajaka-hout, een stuk boomstam, waarin door middel van een smeulend vuurtje van houtskool en koemest een holte werd gebrand. Op het muurtje, dat de porch omgeeft, liggen oude, roestige kogels, getuigen uit een weinig vreedzaam, maar wel openhartig verleden. Aan de wand is een stukje koraal opgehangen, dat door een werkzaam vogeltje met wat sprietjes en draadjes tot een nestje is omgebouwd.

In een rek aan de wand staat een verzameling potten, zoals ze vroeger op dit eiland werden gebakken uit een mengsel van klei, bindmiddel en mineraal, dat op drie verschillende plaatsen uit de bodem werd gehaald. Tegenwoordig is dit handwerk niet lonend meer, en over vijftig jaar is men waarschijnlijk vergeten, dat er op Curaçao ooit potten zijn gebakken. Een pronkstuk uit de verzameling, een tweehonderd jaar oude Indiaanse pot, staat in een hoekje van de porch in voorname afzondering mooi te wezen. En toch is dit deel van pater Brennekers huismuseum nog slechts, wat we het voorgeborchte zouden willen noemen.

In het huis zelf wordt men allereerst geconfronteerd met een verzameling vijzels, die er wezen mag. Oud en minder oud, gaaf of gebarsten, allemaal in bepaald opzicht belangwekkend en vroeger waarschijnlijk broodnodig voor wie geen tanden had, en toch pinda's wilde eten! Ze worden geflankeerd door platte ijzeren braadpannen, knuppels van cactushout, zoutstampers, wandelstokken, waaronder een „dandystok", die bekleed is met haaienwervels.

Keurig ingelijst aan de wand hangen een paar slavenbrieven, die onder andere getuigenis afleggen van de problemen, waarvoor de vrijgelatenen kwamen te staan. Ze moesten zich plotseling gaan afvragen wanneer precies hun kinderen waren geboren, en ook het kiezen van een achternaam — vaak, in enigszins gewijzigde vorm, die van hun meester — was nog niet zo eenvoudig als het zich liet aanzien.

Zijn tuin roept herinneringen op aan een oude Inca-stad.

In een kleine vitrine bevinden zich stenen beitels uit de vóór-Spaanse tijd, die dus vier-en-een-halve eeuw oud moeten zijn. Misschien waren ze allang vernietigd geweest, als men ze niet als „donderstenen", dat wil zeggen als afweer tegen de bliksem, in ere had gehouden. In een rijtje tegen het plafond hangen de „saka do's", kalfshorentjes, die men als tondeldoos placht te gebruiken. Ook grotere horens maken deel uit van de collectie. Ze dienden een tweeledig doel: men kon er zowel de dood mee aankondigen, of er, met een mesje en wat handigheid, een wiri van maken, zodat het instrument ook bij feestelijker gelegenheden dienst kon doen. In een rekje hangen, luguber, de bullepezen; sommige naakt en onmeedogend, andere keurig vermomd, maar niet minder geniepig, in een hoes van gevlochten touw.

Het blijkt, dat we, als we dit alles hebben gezien, nog lang niet aan het eind zijn gekomen. Pater Brenneker heeft wat hem het waardevolst is tot het laatst bewaard. In zijn werkkamer bevindt zich een vitrine met heiligenbeeldjes, van hout meestal, en met de hand uitgesneden.

„Deze Sint Christoffel is tweemaal weggegooid", zegt hij, en dan krijgen we het allerwonderlijkste verhaal te horen van een stronk hout, die iemand deed denken aan een man met een bult op zijn rug. De bult bleek maar voor een half kindje toereikend, en dus plakte de houtsnijder er een stukje bovenop, zodat het Kindje Jezus — op Sint Christoffels rug — uit twee stukken kwam te bestaan. Het beeldje kwam op de mesthoop terecht, werd door een ander gevonden, evenwel zonder het losse bovenstuk. Toen schilderde die ander een nieuw gezichtje halverwege de bult. Het beeldje verhuisde naar een schuur, en werd tenslotte voor pater Brenneker opnieuw opgedolven.

Hier en daar komt nog wel eens zo'n beeldje te voorschijn, dat meestal gul aan de pater wordt afgestaan. Soms zelfs wordt het, uit louter vriendelijkheid, maar tot groot verdriet van de eerwaarde verzamelaar, eerst grondig opgeverfd. Er zijn in de loop der jaren, toen het verfoeilijke gips de plaats van hout kwam innemen, zonder hartzeer honderden oude handgesneden heiligenbeeldjes verbrand. Die wetenschap is voor pater Brenner een aansporing temeer, om te redden wat nog gered kan worden.

Weinigen op ons eiland zijn daartoe zozeer in de gelegenheid als hij. Niet dat hij tijd óver zou hebben; iemand die belast is met de geestelijke zorg voor de patiënten van Rustoord, die de geestelijke uitzendingen van Radio-Hoyer verzorgt, directeur is van het Leprozengesticht, assistent op Janwé en die verder clubs leidt en hier en daar lezingen en cursussen houdt, weet wel wat hij te doen heeft. Het ligt dan ook meer aan de aard van zijn werk, dat hij gelegenheid heeft om de echte folklore van Curaçao te bestuderen. Om zijn radiopraatjes zoveel mogelijk afgestemd te doen zijn op de mentaliteit van degenen, die ze beluisteren, trekt hij iedere week zeker eenmaal de knoek in. Eigenlijk is het allemaal dáár begonnen, toen hij een vrouw een liedje hoorde zingen, dat hem boeiend genoeg voorkwam om vastgelegd te worden. Sinds die tijd zijn pater Brenneker en zijn bandrecorder — een Duitse, die je, als vroeger de koffergrammofoon, op moet draaien — onafscheidelijk. Hij heeft er inmiddels meer dan elfhonderd opnamen mee gemaakt. Alle oude verhalen, die pater Brenneker te horen voorkomen, worden genoteerd. Van krijgt, en die hem belangwekkend de liederen, die soms nog uit de slaventijd dateren en vele Afrikaanse elementen bevatten, worden bandopnamen gemaakt. Een jongerenclub op zondagmorgen — waarvan de leden meest Curaçaoënaars zijn, die in Nederland hebben gestudeerd — beluistert die opnamen, pluist ze uit, tracht de tekst te ontcijferen. Wanneer dat gebeurd is, wordt het bewuste liedje in een kaartsysteem ondergebracht, zodat het te allen tijde teruggevonden en tevoorschijn gehaald kan worden. Dat uitpluizen is geen gemakkelijke bezigheid, wanneer men bedenkt, dat tweehonderd van de gemaakte opnamen geheel in het Afrikaans worden gezongen. Bovendien krijgt men met vaak zeer gecompliceerde situaties te maken, zoals in het geval van een slaaf, die stiekum naar de hoogmis is geweest en bij thuiskomst aan zijn vrienden probeert voor te zingen, wat hij daar allemaal heeft gehoord. Al heeft hij er helemaal niets van begrepen, toch weet hij in ieder geval, dat het geweldig plechtig was. Het is dan ook een zeer gedragen, maar volmaakt onbegrijpelijk vers, waarin hij zijn overvolle hart uitstort.

De vitrine met heiligenbeeldjes; op de tweede rij van boven, als tweede van links, staat Sint Christoffel.

Pater Brenneker, die al twintig jaar op Curaçao is en nog langer op de Antillen, verheugt zich op deze wekelijkse expedities met de bandrecorder. De bevolking van haar kant ontvangt hem met grote hartelijkheid, als een oude bekende. Pater Brenneker is daar trots op; het stelt hem bovendien in de gelegenheid om een schat van gegeven te verzamelen. Hij houdt die vergaarde kennis niet voor zichzelf; daarvan getuigen de boekjes, die hij in de afgelopen jaren geschreven heeft, en ook de „Folkloristische Wegwijzer", waar hij op het ogenblik aan werkt, en waarover men in deze krant meer zal kunnen lezen. Het wordt een encyclopedietje in zakformaat, waarin typisch Curaçaose begrippen van een Nederlandse verklaring worden voorzien. Raadseltjes, plaatsnamen, de inhoud van bepaalde liederen, spreekwoorden, gebruiken bij het overlijden en de heiligenverering, kortom alles wat voor wie van Curaçao houdt van be-

kosten en geschikte kleding.

lang kan zijn, zal in deze wegwijzer een plaatsje krijgen.

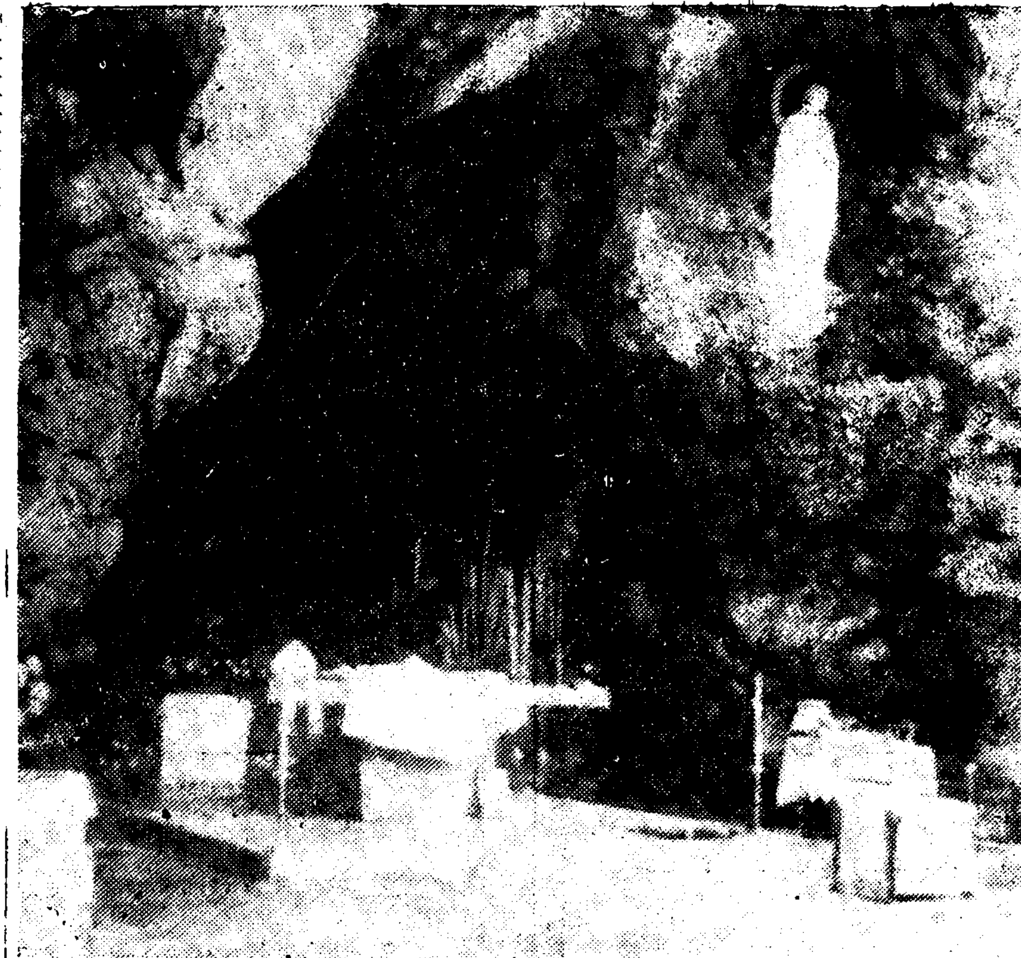
Pater Brennekers werkzaamheden zijn, zoals gezegd, talrijk. We hebben bijna de hele middag zitten kijken en luisteren; het kleine hondje, dat ons welkom heette, heeft zich bij deze situatie berustend neergelegd. „Geestelijke vruchten kun je niet tellen, zoals barrels olie", zegt de pater, en plotseling beseffen wij, dat al die werkzaamheden niet in dienst van mensen worden verricht.

Het is waarschijnlijk datzelfde besef, dat Pater Brenneker de rust geeft om van wat hem zo na aan het hart ligt te zeggen: Ik zie nog niet goed, waar dat nu precies naar toe moet...

„Holidays on Brtain's Inland Waterwys" is de titel van een nieuwe gids, die zojuist door de British Travel and Holidays Association, de officiële toeristenorganisatie van Groot-Britannië, is gepubliceerd. De 32 bladzijden zijn wel voorzien van illustraties en bevatten alle inlichtingen, die nodig zijn bij de voorbereiding van een vakantie op een van de vele waterwegen in Groot-Britannië. Inlichtingen bijvoorbeeld over het type schip, dat beschikbaar is, waar en hoe dit te huren, verder een beschrijving van de verschillende waterwegen en iets over de

Het dilemma Lourdes

Men staat aan de poort des hemels

Wie met een gezelschap mag meereizen naar Lourdes, raakt al op voorhand vertrouwd met een merkwaardig conflict. Nog thuis immers en pakkend wat gepakt moet worden, ontmoet hij twee groepen belangstellenden. De eerste is de eenvoudigste. Zij vraagt om een rozenkrans, een flesje water, een speciaal gebed, een medaille of geeft tersluiks, als niemand het ziet, een foto of een scapulier mee. „Zou je dat voor mij bij de grot willen aanstrijken?" De tweede is moeilijker. Ze heeft kritiek. Van horen zeggen of uit ondervinding en zij ageert: „Laat je niet beetnemen", zegt ze, „Lourdes is een kermis. Er is meer hysterie dan geloof en je bent dus gewaarschuwd." Zo reist men af. *De regensluiers scheuren vaneen en boven de bergen straalt de zon. Lourdes, nog 5 km. In de bus, waarmee men reist, ontstaat een merkwaardige spanning. Een dame, die men de gehele reis nog niet had opgemerkt, zegt plotseling dat nu, zo vlak bij Lourdes, het rozenhoedje moet worden gebeden. De stilte, die daarop volgt, is gênant. Iedereen kijkt naar buiten of naar zijn handen. Dan hakt de priester, die als geestelijk leider optreedt, de knoop door. Hij bidt.*

De een na de ander volgt zijn voorbeeld en als men, draaiend door de laatste heuvels plotseling Lourdes voor zich ziet liggen, klinkt in de hele bus het regelmatige geluid van het Weesgegroet. Zo rijdt men binnen en nu is het hek van de dam. Als het rozenhoedje uit is, zetten enkele vrouwen met van emotie trillende stemmen. „Te Lourdes op de bergen" in. Dat is de priester te erg. „Nee, nog niet, later", zegt hij en het geluid sterft weg.

De rest, gelukkig, is minder moeilijk.

Lourdes lijkt bij binnenkomst op een mierenhoop, waarin plotseling getrapt is. Alles loopt, rijdt en zingt kris-kras door elkaar en met deze drukte, aangevuld door de overstelpende herrie rond de souvenirwinkels heeft men voorlopig genoeg te doen. De beklemming wijkt en de maaltijd in het hotel is als iedere andere.

Toch, aan het dilemma Lourdes ontkomt men niet. De eerste avond de beste al als men door de heidense drukte van de binnenstad wandelt in de richting van de basiliek, klinkt plotseling de zang van de deelnemers aan de lichtprocessie. Men ziet er op neer vanaf het bordes van de basiliek. Duizenden kaarsen, die langzaam voortbewegen door de lanen en daarboven uit het eindeloos herhaalde lied met het steeds krachtiger wordende refrein: Ave, ave, ave, Maria.

Wij zullen het maar niet ontkennen. Men ziet en hoort, dat voor de eerste maal door een mist van een plotseling opkomende, onbegrijpelijke ontroering. Men schaamt zich. Doch de zang laat niet af. Zij golft voort en het duurt niet lang of men zingt mee.

Dan, daarna, gaat men naar de grot. Het zingen is voorbij. Plotseling staat men alleen temidden van een zwijgende menigte. Voor u de grot, brandende kaarsen en een beeld. Men kijkt omhoog en raakt, gewild of niet, opnieuw opgenomen in die groep van roerloos biddende mensen.

Naast u knielt iemand. Het is een jonge, donker gebruinde man. Hij heeft de gebalde vuisten wijd uitgestoken en zo zit hij onbeweeglijk, het gezicht geheven naar de grot. Diep voorovergebogen staat er een jong meisje. Ze houdt de rozenkrans tegen haar gezicht gedrukt en men kan niet helpen, dat men ziet, dat er over haar handen tranen lopen. Ondertussen blijft het stil. Doodstil. Die stilte weegt en het heeft geen zin te ontkennen, dat men in die stilte alle intenties, die men u heeft meegegeven, de een na de ander aan Maria opdraagt. Men heeft er niet voor geknield. Men heeft het hoofd gebogen, noch de armen gestrekt, doch men heeft gekeken en gebeden en als men tenslotte weggaat is er achter de brandende ogen een ongekende leegte, die overgaat in een baldadige drukte als men de stilte rond de heiligdommen heeft verlaten voor de herrie der religieuze negotie.

Lourdes is exuberant. Dat is het engie woord, dat ons na een vijfdaags verblijf, althans enigermate genoegzaam schijnt. Het is exuberant in alle opzichten.

Op de eerste plaats in het afzichtelijke. Nergens in Europa hebben wij een zo consequente verzameling abjecte rommel aangetroffen als juist in Lourdes. En als het waar is, dat de bisschop van Lourdes ieder jaar hoogst persoonlijk de souvenirwinkels afloopt om het allerergste vuil te verwijderen, dan vraagt men zich af welke geniale smeerpoets daarvan dan wel de maker moet zijn.

Het is eenvoudig onbegrijpelijk. De rijen der souvenirwinkels zijn kilometers lang en de dames, die er aan de ingang reclame voor maken in alle talen, die gewenst worden, doen in techniek en doorzettingsvermogen weinig onder voor haar beruchte sexegenoten „van de walletjes". De naamgeving van winkels, bars en hotels vormt een hoofdstuk apart. Wij zullen het terwille van veler gemoedsrust maar onderbrengen bij het werk der onnozele kinderen, want anders zou men ook nog moeten constateren, dat in het geheiligde Lourdes de blasphemie ontstellende vormen heeft aangenomen. En dat is waarachtig niet alles. De functie van het geld in Lourdes is weerzinwekkend, de aperte lelijkheid van basiliek, crypte, rozenkranskerk en de hele beeldengalerij is overduidelijk en het feit, dat 's winters datzelfde Lourdes gesloten en verlaten ligt, zo opvallend, dat niemand de dominerende betekenis van de vreemdelingenindustrie kan ontkennen. Maar juist voor wie dat alles ziet, veracht en het daarom de rug zou willen toekeren, komt plotseling het echte Lourdes. Het Lourdes, dat men inderdaad — en dat vaak dwars tegen de verlangens van een anders georiënteerde gemeenteraad in — met kracht en volharding vrijwaart van alle mogelijke uitwassen. En ook dat Lourdes is exuberant.

Wie een middag zwijgend voor de gesloten gordijnen der piscines staat, wie ziet wat hier uit de hele wereld wordt aangevoerd aan stervende, kreunende, misvormde mensen, die betrapt zich op de vraag waarom hier niet meer wonderen gebeuren. Want hier voor Haar, die wordt aangeroepen als de „Troosteres der Bedrukten" paradeert de „lijdende kerk" in haar duidelijkste vorm. Kleine kinderen, die bij hun geboorte zijn geschonden door de meest afschuwelijke wonden, uitwassen en gebreken.

Men brengt ze in kleine wagentjes vlak voor u. En die kinderen bidden. En ook de anderen. De kreupelen, de langzaam stervenden, de ongeneeslijk zieken, de afzichtelijke lijders aan de St Vitusdans. Alles bidt. Het is een onafgebroken schakel van gebeden. En, om het even, of het nu is voor of na het baden, dat gebed blijft. En wie er bij staat en gezond is, schaamt zich, omdat hij er is en omdat hij niet kan helpen. Dit lijden moet een mysterie zijn en het wonder, dat hier met zoveel onbegrijpelijk vertrouwen wordt afgebeden, iets anders dan het altijd weer opdravende parade-paard der apologie.

Er was een meisje in ons gezelschap, dat misschien iets van dit andere, maar toch ook zo exuberante Lourdes, heeft begrepen. Zij beklaagde zich erover, dat men in de grot een beeld, een kaarsenhouder en een hek heeft aangebracht. Hoe durven ze, zei zij. En misschien is dit wel de waarheid. Men staat aan de poort van de hemel. En vandaar dat hek en misschien ook — als een laatste, lachwekkend bolwerk — die hele santenkraam van onooglijke snuisterijen.

Reis-agenda

Op onze unieke All Inclusive KLM-tour naar Europa — zie de advertentie — zijn we — op papier alvast — intussen in Lourdes aangekomen. De eigenlijke reisagenda vermeldt:

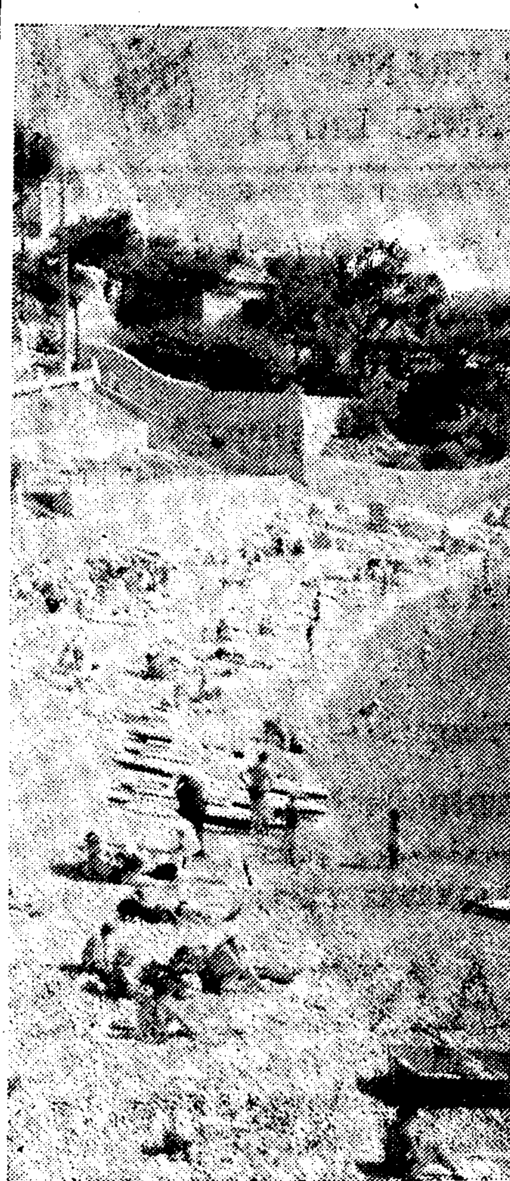
Zondag 17 juli

Van San Sebastian aan de Golf van Biscayne naar Lourdes.

Maandag 18 juli

Bezoek aan de grot. U zult deel nemen aan de kruisweg, zegening van de zieken en de processie.

Vandaar dus dat vandaag uw aandacht wordt gevraagd voor Lourdes maar ook voor Nevers, dat binnen de muren van een oud klooster het praktisch onbeschadigde lichaam bewaart van het meisje, aan wie de H. Maagd te Lourdes verscheen.

Zuid Frankrijk — Oorden voor pelgrims naast eldorado's van zonnig vermaak

Studenten in Parijs

In de periode van 1 juli tot 15 september kunnen buitenlandse studenten, die hun vacantie doorbrengen in Parijs, logeren in verschillende studentenhuizen. Beschikbaar zijn kamers met twee bedden.

Studenten, die het plan hebben in de komende zomer voor enige tijd naar Parijs te gaan en die zich voor deze logeermogelijkheid interesseren dienen zich ten spoedigste te wenden tot het Office du Tourisme Universitaire — 137 Bd Saint-Michel — Parijs (5°), daar het aantal beschikbare plaatsen uiteraard beperkt is.

Ter attentie

De honderdvijftig deelnemers aan de Amigoe-prijsvraag, waarbij het gaat om het winnen van twee Europa-reizen, ontvangen dezer dagen de deelnemerskaart thuis. Aan de achterzijde daarvan moeten straks de antwoorden worden neergeschreven op de vijf vragen, die zullen worden gesteld in het toeristisch bijvoegsel van de Amigoe di Curacao, dat — inplaats van Paaszaterdag — op Witte Donderdag verschijnt. Houd dus die krant in de gaten!

Paspoortovereenkomst

Van het ministerie van Buitenlandse zaken te Den Haag is vernomen dat met ingang van 1 maart 1960 de aanvullende paspoorovereenkomst tussen Nederland en Oostenrijk in werking is getreden.

Ingevolge deze overeenkomsten kunnen Nederlandse en Oostenrijkse onderdanen voor binnenkomst in de wederzijdse landen tevens gebruik maken van een ten hoogste 5 jaar verlopen paspoort.

Voorts is de visumplicht welke voor Nederlanders die lager dan 3 maanden in Oostenrijk wensten te verblijven, was gehandhaafd, thans algeheel afgeschaft.

Oostenrijk

Het verkeer van buitenlandse toeristen in Oostenrijk is in vergelijking met 1938 met 250 procent toegenomen, aldus heeft de directeur van het Oostenrijkse verkeersbureau, Millwisch, meegedeeld.

Troosteres der bedrukten

Het is een der grote momenten van ons leven geweest, toen wij, bij dat eerste bezoek aan Lourdes, de eerste maal bij de grot kwamen.

Wij zaten in zo een ziekenwagentje als er vele honderden ter plaatse zijn en werden er heen gereden door de verpleegster, die ons op de reis begeleidde en verzorgde. Ons eerste gevoel was, dat van teleurstelling: wij hadden ons die grot veel indrukwekkender voorgesteld en moesten bekennen, dat de meeste imitaties, die wij thuis zozeer hadden veracht, maar al te juist waren geweest. Het bleek allemaal precies zo: afmetingen, kleur, contouren, het niet bijster fraaie beeld rechts boven in de nis, het traliehek, het eenvoudige altaar en links de onsmakelijke uitdragerij van stokken en krukken en ledercorsetten, de gehele sfeer nogal naargeestig. Maar die eerste indruk duurde slechts enkele seconden. Toen wisten wij: dit is het dus, waar honderdduizenden, miljoenen, in bijna honderd jaar tijds naar hebben uitgezien en naar toe getrokken zijn en het beeld ervan in zich hebben opgenomen, getroost en gesterkt. Hier, op déze plek, waar wij nu zijn, is al de menselijke ellende telkens weer tot een gruwzaam mozaïek uitgespreid, hier heeft de lucht ononderbroken gebeefd en getrild van al het bidden en smeken: in de gloed van de adem der hunkerende massa's, steeds opnieuw tezamen gestroomd, is het bovennatuurlijke tastbaar geworden.

Wij zagen om ons heen. Er bleek op deze winterse dag verder niemand bij de grot. De verpleegster, die ons tot hier gereden had, was met een fijn gevoel voor de situatie een eindweegs teruggewandeld. Zo bleven wij alleen: in particuliere audiëntie, mocht men zeggen, bij Onze Lieve Vrouw van Lourdes, op de plaats waar anders menigten zich verdrongen. Het was zo een ogenblik, waarop elke gedachte leeg stroomt en slechts de zintuigen, tot het uiterste gespannen, waarnemen: wij zagen de dunne walm van brandende kaarsen naar de rotswand omhoog gaan, hoorden het zachte spetteren van smeltende was als de vlammen die raakten. Achter ons bruiste de Gave en van ver drong het gerucht van een claxon tot ons door. Verder bleef het doodsstil, terwijl wij keken naar de nis met het beeld, onafgebroken maar voort, hoe lang dat weten wij niet meer, tot plotseling het klokkenspel uit de toren der basiliek, hoog op de rots boven de grot, enkele maten liet horen van het Lourdeslied, zoals dat ook eindeloos had geklonken uit een beeldje met speelwerk, dat een tante in onze jeugd eens van een beevaart had meegebracht: Ave, ave, ave Maria.

Het bracht onze geest weer in beweging. Wij zijn hier alleen, dachten wij telkens weer, precies op zo een winterdag als destijds in 1858, toen Bernadette, misschien wel precies op déze plek, de eerste verschijning zag. Ook zij was alleen. En het was dezelfde grot, dezelfde ovale nis en zoals ook thans nog groeide er die merkwaardige wilde struik, ontkiemd in een kier van de rots, welke struik op het ogenblik, dat Maria haar aanwezigheid manifesteerde, in heftige beroering kwam, als door een krachtige windstoot bewogen, terwijl verder de natuur rondom geheel in rust bleef. Ook nu was het stil en roerloos om ons heen en niets verschilde van de situatie in die middag van de 11e februari 1858, zoals zich Bernadette haar leven lang herinneren zou: waarin het hemels licht straalde onder het gewelf der grot uit de nis vandaan en zij het meisje zag, het meisje in het wit gekleed, de gestalte van onuitsprekelijke schoonheid.

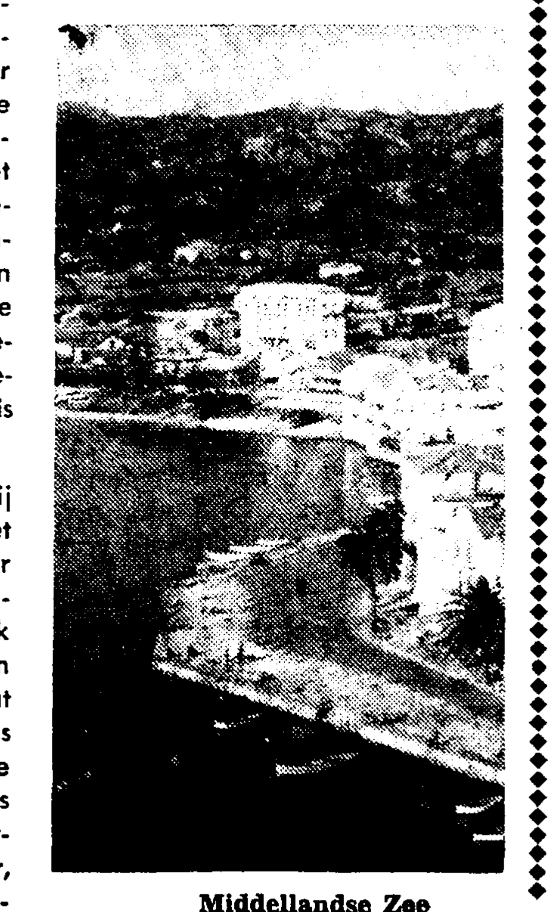
Eenvoud in het land van Lourdes

Ook van het beeld, dat hier enkele jaren na de verschijning werd geplaatst, was de eerste indruk voor ons een teleurstelling. Het bleek uitgesproken lelijk, berookt en bewalmd van de smook der kaarsen, die er sinds februari 1858 ononderbroken hebben gebrand, winter en zomer door, ook als er niemand bij de grot verbleef. Maar ook al had men hier het mooiste beeld geplaatst, dat mensenhanden konden maken, dan nòg zou het immers nooit hebben beantwoord aan wat Bernadette ook maar bij benadering vermocht te beschrijven.

Toch hechten zich de blikken aan dit beeld met een menselijk verlangen naar ook maar een glimp der werkelijkheid, toch is het of het met zijn voorstelling de beschouwer dichter brengt bij het mysterie, vertrouwder maakt met Haar, die zo duidelijk te kennen heeft gegeven, dat men hier op deze plek met zijn noden komen zou en Haar aanroepen. En zo hebben ook wij bij dit eerste bezoek lang en intens naar het beeld opgezien en in dit kijken alles gelegd wat op dat ogenblik onder woorden viel te brengen, al onze angst, onze wanhoop en misére. Dit was het nu en het zou telkens weer zo wezen, iedere keer opnieuw, dat wij nadien voor de got zouden komen: de blik getrokken naar de nis en naar het beeld en die heel bijzondere gesteldheid tot gebed, waarbij gedachten en woorden ineenvloeien tot een wassende stroom, die aan dezelfde rotswand klopt, waartegen het geweld van de smekingen der generaties altijd weer hoog en heftig is opgetornd.

Hoe lang wij die eerste maal bij de grot zijn gebleven weten wij niet meer. Het carillon van de toren der basiliek liet zich verschillende malen horen, een wonderlijke muziek hoog in de stilte. Maar dit zullen wij ons altijd blijven herinneren: dat die stilte voor de grot zo ruim was en zo wijd, als gevangen onder de stolp van de hemel zelf. Het was een stilte, die men lijfelijk onderging, niet alleen met het gehoor, maar alle zintuigen, weldadig koesterend, vóór alles veilig en vertrouwd zoals heel vroeger een winteravond in het woonvertrek van het ouderlijk huis, terwijl het gaslicht suisde. En het was inderdaad iets van voorheen, die stilte bij de grot, iets dat je verloren en vergeten had: de diepe, troostende rust, die over een kind komt als het bij moeder zijn verdriet heeft uitgesnikt en weer glimlacht door zijn tranen heen. Die stilte hebben wij ook later teruggevonden, bij elk volgend bezoek aan Lourdes, toen het ons gegeven was geheel valide tussen de mensen te knielen. Toen hebben wij er vaak gestaan met duizenden tegelijk, maar ook dan was de stilte zó diep en intens, dat men de ogen sluitende zich alleen mocht wanen.

Die stilte en vrede van het hart is voor ons het wonder, het geheim van Lourdes. Wij kennen van dit genade-oord nu alle gezichten: het winterse, verlatene zonder zegening of lichtprocessie, alleen het gebed aan de grot en de beproeving van het bad in de piscine. En zo geheel anders het Lourdes in het seizoen, als de grote trek der pelgrims begonnen is, hoofdstad van het gebed, ondanks het tweede gezicht in die maanden, het onvermijdelijk commerciële, dat Lourdes misstaat, maar ook weer niet is weg te denken. Men is geneigd Lourdes hierom te veroordelen, heel de devotie, alles, zonder dat men er zelf is geweest. De werkelijkheid evenwel is zo geheel anders. Voor de zieke èn voor de gezonde. Wie eenmaal van zijn leven in Lourdes de heilige grond heeft betreden, de kracht gespeurd van het mysterie, wie temidden der menigte de stilte heeft geproefd, bewaart voor altoos een heimwee naar dit oord als naar het huis van zijn moeder, toevlucht in een wereld van zorgen en verdriet, waar niet voor ieder genezing, maar zeker voor allen troost is.

Middellandse Zee

★ Curacaoensia ★

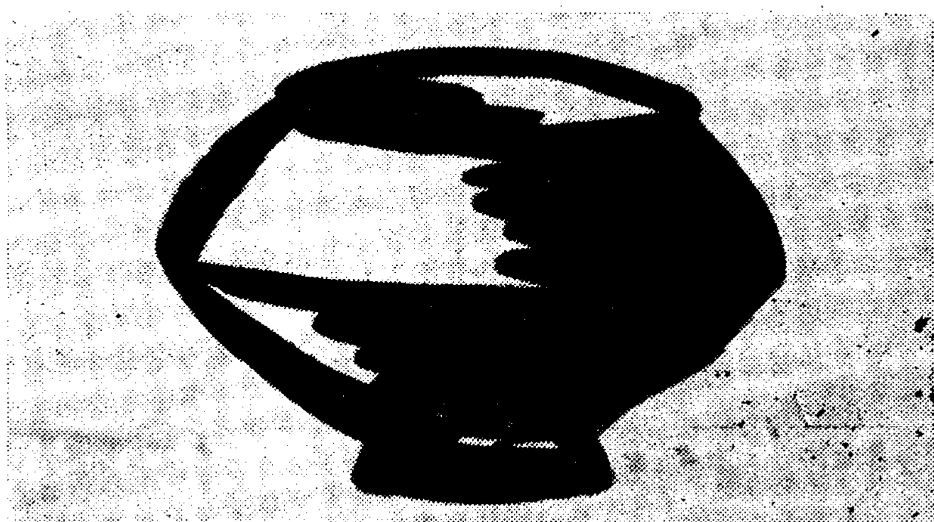
Accentjes van ons land en volk

Onder deze titel willen wij een folkloristische wegwijzer publiceren voor het eiland Curaçao. Met als inhoud: gebruiken, overleveringen, spreekwoorden, geestesuitingen, naamsverklaringen, liederen, geschiedenissen, kultuuruitingen.

Al te vaak zijn in het verleden kostbare gegeven verloren geraakt, omdat men van één onderwerp niet voldoende stof bijeen had voor een artikel of een boek.

En dat zouden wij graag willen voorkomen!

PATER BRENNEKER

1 Aardbol

Veel oude mensen kunnen nog maar niet aannemen, dat de aarde een bol is. Ze houden het bij een platte koek. Reeds meer dan eens is er staking uitgebroken onder putgravers, die zo diep zaten, dat zij de hanen in China hoorden kraaien! En geen man die het waagde hun werk over te nemen.

2 Aardrijkskunde

Heel het eiland heeft zijn aardrijkskundige namen ontvangen van de bevolking zelf. Die namen liggen in de mond en in het hart van de bewoners. Ze vertellen van de bodemgesteldheid, van wie er gewoond heeft en wat er heeft plaatsgehad. Jammer dat bij de officiele naamgeving niet altijd rekening wordt gehouden met de bestaande namen, zodat veel plaatsen twee namen bezitten: een van de volksmond en een van het bordje.

3 Achternaam

De achternaam heet fam. Het valt op, dat een groot aantal achternamen onveranderde voornamen zijn. Dat komt door verkeerde opgave. Op de vraag „hoe heet u nog meer" werd de tweede voornaam of de voornaam van vader of moeder opgegeven en als achternaam genoteerd. Zo ontstonden: Juanita, Maria, Martina, Magarita, Elisabeth, Alberto, Bernardo, Minguel. Foutief is dus een vrouwelijke voornaam als achternaam, te zien als een bewijs van onwettige afstamming.

4 Achternaam

Een slaaf mocht niet de naam van de heer kiezen, een onwettig kind evenmin. Vandaar zijn er veel verdraaiingen en verbasteringen van welklinkende familienamen in zwang gekomen. De Castro werd de Crasto; Elsevier werd Elsevijf, Debrot Thorbet, Ellis Silié, Schoonewolf Wolfschoon, Schotborgh Borgschot.

5 Agán

Agan is een ijzeren muziekinstrument, dat er uitziet als een lange manchet. Er wordt met een ijzeren staafje op getokkeld. Met de agan zelf slaat de muzikant ook nog op een ijzeren armband, die hij om de pols draagt; en dat al in een zeer ingewikkeld rytme. De agan wordt nog maar weinig meer gebruikt.

6 Aloë

Een aloëplant in de deur opgehangen wordt geacht vijanden te weren. Aan de dakspant binnenshuis opgehangen dient hij ter voorkoming van ziekte; en dit is vooral effectief, als de plant op Goede Vrijdag is afgesneden. Mogelijk wordt verband gelegd tussen het verhandelen van aloë voor medicinale doeleinden en de geneeskracht van de levende plant.

7 Aloëliedjes

Het zijn de liedjes, die worden gezongen bij het afsnijden van de aloë, hetwelk een zwaar en vooral vies werk is. Ze heten cantica di corta sintebibu.

8 Apokriefe evangeliën

Verschillende wijken hebben hun vertellers, die de buurt in de avonduren lang kunnen bezighouden met hun verhalen. Een geliefkoosd onderwerp is het leven van Christus voor zover dat niet in de bijbel staat, rijk opgesierd met bizonderheden en geheel aangepast aan locale toestanden. Ondanks grappige scènes komt in deze vertellingen de waardigheid van Christus toch altijd markant uit.

9 Apokrief evangelie

Een apokriefe evangelievertelling behandelt het onderwerp, dat Petrus eens in Noord Italie de wacht hield gedurende de nacht, en moest vechten tegen inbrekers. Hij hield er een opgezette wang van over. Om deze schande te verbergen vertelt hij de volgende morgen aan Christus, dat een ongewoon grote wesp hem heeft gestoken. Later, toen zij onder vier ogen waren, ontving hij van de Meester een reprimando over zijn leugen en zijn tekort aan geloof in de alwetendheid van de Godmens.

10 Beeldende kunst

Dwangarbeid is de doodsteek voor de beeldende kunst. Nu wordt regelmatig werken door de zuiderling aangevoeld als dwang. Vandaar dat de slaventijd geen beeldende kunst opleverde, en dat werken op tijdschema, waartoe tegenwoordig praktisch iedereen verplicht is, ook iedere lust daartoe ontneemt. „Vroeger schilderde ik" zei iemand, „maar tegenwoordig gaat dat niet meer, ik heb nu vast werk".

11 Begraafurn

Ruim dertig jaar geleden stieten enkele arbeiders, die op Asiento groeven, op een urn (djar). Hij was met een soort deksel dichtgemetseld, die er niet van los te wrikken was. Ze hoopten een massa dukaten te vinden, en hakten hem toen opzij open. Ze vonden een verleerde indiaan, in gehurkte houding; hij had zeer lang, sluik haar. Pas toen zij hem aanraakten viel hij ineen. Later vonden ze er nog een.

12 Begrafenis

Volgens de mondelinge overlevering werden slaven van grote plantages zonder kist begraven. In hun schamele werkkleding werden zij zonder enige ceremonie in een kuil gelaten en met zand bedekt.

13 Bentá

Bentá is een muziekinstrument. Het wordt ook janchi-cobadén genoemd. Een boog van kerawarahout, boven het vuur gebogen, wordt bespannen met een reepje van een cocostak. De snaar wordt betokkeld met een dun takje of de steel van een lepel. Aan de ene kant wordt de snaar telkens ingedrukt met een ijzertje, zodat enkele tonen ontstaan. De snaar houdt de bespeler voor de even geopende mond, zodat de mondholte als klankbord fungeert De benta wordt zeldzaam.

14 Bestél

Bestél of, bastél genaamd, is een muziekinstrument. Een gedroogde halve kalbas (kalbas di hoffie) ligt met de opening naar beneden in een kuip met water. Hij rust op een paar touwtjes die gespannen zijn juist onder het wateroppervlak. De muziekant trommelt erop met de palm van zijn hand. De bestél wordt nog maar zelden meer gebruikt.

15 Bergen

Zeer oude mensen zijn de mening toegedaan, dat heel de natuur leeft, ook diabaas en kalkmassa's. Bergen groeien, als het maar regent. Onder hen is de uitdrukking bekend: groeien als rots.

16 Bión

De bión is een stok met een ijzeren punt of spijker aan het eind. Hij werd vroeger gebruikt om koeien aan te drijven.

17 Blaauw

Blaauw is een plantage bewesten Piscadera. Oorspronkelijk was deze kleiner en heette Klein Blaauw, en lag tegen een andere plantage aan Sint Elisabeth, met een eigen landhuis, waarvan de resten nog te zien zijn. Thans zijn beide verenigd onder de ene naam Blaauw.

18 Boemannen

Een geliefd middel tot opvoeding is het bangmaken voor een boeman. Ze zijn legio: Bawán; Baas pipi; Pa Chandi was een bekende bedelaar met een zak op de rug. Basján Karpáta was een der leiders van de grote slavenopstand. De Homber Chikí (Kleine Man) is een figuur die meer dan eens „overal" gezien wordt. Chico Dudunchi is een boeman uit de oude verhalen. Ook grote dieren als honden (cachó) en koeien (báca) dienen als boemannen.

nevers

(Vervolg van pag. 1)

volkomen gaaf. Slechts het ontbreken van de ademhaling verstoort de illusie, dat hier een slapend kind zou liggen.

Het is stil in de kapel. Nu en dan gaat de deur geruisloos open en komt er een vrouw binnen, veelal oud en in het zwart gekleed. Even hoort men het ritselen van de rozenkrans en dan is de stilte weer voelbaar. Een groepje nonnen komt bijna sluipend binnen door de tussendeur naar het klooster; zij beginnen voorbeeldig langzaam het rozenhoedje te bidden. Daarna valt weer de stilte rond de schrijn.

Het is de stilte, die hier het meest opvalt, de stilte rond het mysterie van dit gaaf bewaard gebleven lichaam, dat niet gebalsemd of op een andere manier geconserveerd werd. De pelgrim, die nog vóór de deur van de kapel staat, kan even veronderstellen, straks met een curiositeit geconfronteerd te worden. Maar nauwelijks heeft hij de koele ruimte betreden en staat hij voor de glazen chasse, of elke associatie met het curieuze verdwijnt uit zijn gedachte. Hier ligt gewoon een ongeschonden lichaam, onaangetast door het bederf dat de dood pleegt te begeleiden. Een serene rust en vrede stralen van het gezicht af, dezelfde rust en vrede die de bezoeker bevangen.

Hij beleeft er een uur van waarachtige ontroering, zonder enige bijsmaak van gecommercialiseerde devotie of geexploiteerde vroomheid Nevers overweldigt niet, of het zou moeten zijn door zijn simpele waarachtigheid. De pelgrim heeft zelfs moeite om bij zijn vertrek een offerbok te vinden.

Het is een uur dat hij, op weg naar Lourdes, niet meer vergeten zal.

Na haar dood in 1879 werd het lichaam van Bernadette in een apart kapelletje in de tuin van het klooster begraven. Het kapelletje werd tijdens de laatste oorlog verwoest. Het lichaam was toen echter reeds lang tevoren opgegraven voor onderzoek in het proces om de zaligverklaring. Na 39 jaar werd het ongeschonden aangetroffen. Ook toen de kist in 1925 voor de tweede keer geopend werd, bleek het lichaam onaangetast. De derde keer was het slechts enigszins verkleurd. Uit de rechterzijde van het lichaam werden toen twee ribben genomen, waarvan er een als relikwie in Lourdes vereerd wordt, terwijl de andere naar Rome werd gezonden, welke relikwie later door de H. Vader aan Canada werd geschonken.

Enige jaren geleden heeft het gerucht gecirculeerd, dat het lichaam van Bernadette naar Lourdes overgebracht zou worden. Men heeft het niet gedaan. De zusters van Nevers zijn terecht bevreesd, dat het lichaam tijdens het vervoer beschadigd zou worden. Zij respecteren bovendien de wens van de heilige, die tijdens haar leven geweigerd heeft, naar Lourdes terug te keren om misschien ook zelf genezing te vinden van haar ernstige ziekte. Tenslotte zullen de zusters deze kostbare relikwie van haar heilige mede-zuster niet willen prijsgeven. Want in Nevers is zij gestorven, in Nevers verwacht zij de opstanding.

Men zou haar geen meer devote rustplaats kunnen wensen.

Men is onwillekeurig geneigd een parallel te trekken tussen Lourdes en Nevers. Het is voldoende te constateren, dat de laatste stad zich in niets van alle andere Franse stadjes onderscheidt. Er zijn enkele hotels en restaurants, maar verder wijst niets op een bedevaartsoord, hoewel er regelmatig ook kleine pelgrimages komen van diocesen uit de omtrek. Er zijn zelfs geen souvenirwinkels en in het café Blanc krijst de juke-box even afschuwelijk als in Auxerre of Troyes. De oudere gasten leggen er een kaartje en de jongeren vergokken er hun francs aan het elektrische voetbalspel.

Alleen binnen de kloosterpoort is er een bescheiden winkeltje met souvenirs van Bernadette even afschuwelijk overigens als in Lourdes: briefopeners, presse-papiers, asbakjes, zakmessen enz. met de beeltenis van de heilige. De souvenir-industrie gaat met haar tijd mee; de penhouders met kijkgaatje, waarin de verschijning te zien is, zijn vervangen door dito ballpoints.

Intussen gaan de zaken goed. Zonder af te dingen, betaalde een abbé 1200 francs voor een beeldje van Bernadette dat hij nodig bleek te hebben om anno 1958 — een „Lourdesgrot" in de tuin van zijn pastorie te maken. Het model kon hij vinden in Nevers; achter de kapel, is een complete grot op ware grootte te zien waarin, tot meerdere stichting van nonnetjes en pelgrims een stukje echte rots uit Lourdes is opgehangen.

Het is allemaal net echt, alleen het ondefinieerbare dat Lourdes tot Lourdes maakt ontbreekt er. Het kon door het armzalige stukje echte rots niet duidelijker gedemonstreerd worden.

En dat terwijl Nevers geen imitatie van node heeft zo dicht bij de tastbare herinnering aan Bernadette, de glanzende schrijn, waar in het kaarslicht flonkert, dat het verstilde gelaat van de heilige omstraalt en een weerschijn geeft van de hemelse vrede, die zij reeds lang deelachtig moet zijn.